1.0 4 5 1

lî¹ (literă) s. m./s. n., pl. î/î-uri

*î² (sunet) s. m., pl. î

îh<u>î</u> interj.

∫îi¹ pr. v. ea, el

îi² vb. v. fi

îmbarca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbarcă

îmbarcare s. f., g.-d. art. îmbarcării; pl. îmbarcări

- îmbăia (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbăiază, 1 pl. îmbăiem; conj. prez. 3 să îmbăieze; ger. îmbăind
- îmbăiera (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbaieră

îmbăierare (înv.) s. f., g.-d. art. îmbăierării

îmbăiere s. f., g.-d. art. îmbăierii; pl. îmbăieri

îmbăla (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălează

îmbălare (înv., pop.) s. f., g.-d. art. *îmbăl<u>ă</u>rii;* pl. *îmbăl<u>ă</u>ri*

îmbălătură (înv., pop.) s. f., g.-d. art. *îmbălăturii*; pl. *îmbălături*

îmbălora (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălorează

- îmbăloşa (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbăloşează, 1 pl. îmbăloşăm; conj. prez. 3 să îmbăloşeze; ger. îmbăloşând
- îmbălsăma (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbălsămează

îmbălsăm<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *îmbălsămării;* pl. *îmbălsăm<u>ă</u>ri*

îmbărbăta (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbărbătează

îmbărbătare s. f., g.-d. art. îmbărbătării; pl. îmbărbătări

îmbăta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îmbăt, 2 sg. îmbeți, 3 îmbată; conj. prez. 3 să îmbete

îmbătare s. f., g.-d. art. îmbătării

- îmbătător adj. m., pl. îmbătători; f. sg. și pl. îmbătătoare
- îmbătrâni (a ~) (-bă-trâ-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbătrânesc, imperf. 3 sg. îmbătrânea; conj. prez. 3 să îmbătrânească

îmbătrânire (-bă-trâ-) s. f., g.-d. art. îmbătrânirii

Iîmbățoşa (a se ~) (fam.) vb. refl., ind. prez. 3 se îmbățoşează, 1 pl. ne îmbățoşăm; conj. prez. 3 să se îmbățoşeze; ger. îmbățoşându-se

îmbâcseală s. f., g.-d. art. îmbâcselii; pl. îmbâcseli

îmbâcsi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbâcsgsc, imperf. 3 sg. îmbâcseg; conj. prez. 3 să îmbâcsegscă

*îmbâcsire s. f., g.-d. art. îmbâcsirii

îmbârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbârligă

îmbelciugat (înv., pop.) adj. m., pl. îmbelciugați; f. îmbelciugață, pl. îmbelciugațe

îmbelşuga (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbelşughează

- îmbelşugare s. f., g.-d. art. îmbelşugării
- *îmbelşugat adj. m., pl. îmbelşugați; f. îmbelşugată, pl. îmbelşugate

îmbi (înv.) adj. m., f. <u>î</u>mbe

îmbia (a ~) (-bi-a) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. îmbii, 3 îmbie, 1 pl. îmbiam (-bi-em); conj. prez. 1 şi 2 sg. să îmbii, 3 să îmbie; ger. îmbiind (-bi-ind)

îmbi<u>a</u>t (-bi-at) s. n.

- îmbiba (a ~) vb., ind. prez. 3 îmb<u>i</u>bă
- îmbibare s. f., g.-d. art. îmbibării
- îmbiere (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbierii; pl. îmbieri

îmbietor (-bi-e-) adj. m., pl. îmbietori; f. sg. şi pl. îmbietogre

îmbiet<u>u</u>ră (rar) (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbiet<u>u</u>rii; pl. îmbiet<u>u</u>ri

îmbin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbină

îmbinare s. f., g.-d. art. îmbinării; pl. îmbinări

îmblăciu (înv.) s. n., art. îmblăciul; pl. îmblăcie

îmblăni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblănesc, imperf. 3 sg. îmblănea; conj. prez. 3 să îmblănească

îmblănire s. f., g.-d. art. îmblănirii

îmblăti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblătesc, imperf. 3 sg. îmblăteg: conj. prez. 3 să îmblătegscă

îmblătire (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătirii; pl. îmblătiri îmblătit (înv.) s. n.

îmblătitoare (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătitoarei; pl. îmblătitoare

împăciui

61.3

mhlätitor (	(înv)	10	m	nl	îmblătit <u>o</u> ri
molatit <u>o</u> i j	(IIIV.)	ь.	111.7	μ.	monunon

- îmblânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblânzesc, imperf. 3 sg. îmblânzeg: conj. prez. 3 să îmblânzegscă îmblânzire s. f., g.-d. art. îmblânzirii
- îmblânzitoare s. f., g.-d. art. îmblânzitoarei; pl. îmblânzitoare

e e ga a be te

îmblânzitor s. m., pl. îmblânzitori

îmboboci (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. îmboboceşte, imperf. 3 sg. îmboboceg; conj. prez. 3 să îmbobocegscă

îmbobocire s. f., g.-d. art. îmbobocirii

- îmbodoli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbodolesc, imperf. 3 sg. îmbodoleg; conj. prez. 3 să îmbodolegscă
- îmbogăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbogățesc, imperf. 3 sg. îmbogățeg; conj. prez. 3 să îmbogățegscă
- îmbogățire s. f., g.-d. art. îmbogățirii; pl. îmbogățiri
- îmbolboji (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbolboj<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îmbolboj<u>e</u>g; conj. prez. 3 să îmbolboj<u>e</u>gscā
- îmboldi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmboldesc, imperf. 3 sg. îmboldea; conj. prez. 3 să îmboldească
- îmboldire s. f., g.-d. art. îmboldirii; pl. îmboldiri
- îmboldit<u>o</u>r (rar) adj. m., pl. *îmboldit<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. *îmbolditogre*

îmbolnăvi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolnăvesc, imperf. 3 sg. îmbolnăveg; conj. prez. 3 să îmbolnăvegscă

îmbolnăvire s. f., g.-d. art. *îmbolnăvirii 👘 👘 🚁* 🕫

- îmbrăc<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmbr<u>a</u>că*
- imbrăcare s. f., g.-d. art. îmbrăcării
- îmbrăc<u>a</u>t s. n.
- limbrăcăminte s. f., g.-d. art. îmbrăcămintei/ îmbrăcăminții; (straturi de material) pl. îmbrăcăminți
- îmbrățiş<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbrățişe<u>a</u>ză, 1 pl. îmbrățiş<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să îmbrățiş<u>e</u>ze; ger. îmbrățiş<u>â</u>nd îmbrățiş<u>a</u>re s. f., g.-d. art. îmbrățiş<u>ă</u>rii; pl. îmbrățiş<u>ă</u>ri

îmbrânceală s. f., g.-d. art. îmbrâncelii; pl. îmbrânceli

- îmbrânci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbrâncesc, imperf. 3 sg. îmbrânceg; conj. prez. 3 să îmbrâncegscă
- îmbrâncire s. f., g.-d. art. îmbrâncirii; pl. îmbrânciri

îmbrâncit<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. *îmbrâncit<u>u</u>rii;* pl. *îmbrâncit<u>u</u>ri*

îmbreben<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbrebene<u>a</u>ză

îmbrobode<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. *îmbrobodelii;* pl. *îmbrobodeli*

- imbrobodi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrobodesc,
- imperf. 3 sg. îmbrobode<u>a</u>; conj. prez. 3 să îmbrobod<u>ea</u>scă Imbrobodire s. f., g.-d. art. îmbrobod<u>i</u>rii; pl. îmbrobod<u>i</u>ri
- îmbuc<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmb<u>u</u>că*
- îmbucare s. f., g.-d. art. îmbucării; pl. îmbucări
- îmbucătăţi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbucătăţesc, imperf. 3 sg. îmbucătăţeg: conj. prez. 3 să îmbucătăţegscă

îmbucătură s. f., g.-d. art. îmbucăturii; pl. îmbucături

îmbucăți (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucățesc, imperf. 3 sg. îmbucățeg; conj. prez. 3 să îmbucățegscă

îmbucura (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbucură

- îmbucurător adj. m., pl. îmbucurători; f. sg. și pl. îmbucurătoare
- îmbufna (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 îmbufnează
- îmbufnare (fam.) s. f., g.-d. art. îmbufnării
- îmbuiba (a ~) (-bui-) vb., ind. prez. 3 îmbuibă

îmbuibare (-bui-) s. f., g.-d. art. îmbuibării

- îmbujor<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmbujore<u>a</u>ză*
- îmbulzeală s. f., g.-d. art. îmbulzelii; pl. îmbulzeli

îmbulzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbulzesc, imperf. 3 sg. îmbulzeg; conj. prez. 3 să îmbulzegscă

îmbulzire s. f., g.-d. art. îmbulzirii

îmbumba (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmbumbă

îmbun<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbune<u>a</u>ză

- îmbunare s. f., g.-d. art. îmbunării
- îmbunătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbunătățesc, imperf. 3 sg. îmbunătățea; conj. prez. 3 să îmbunătățească

îmbunătățire s. f., g.-d. art. îmbunătățirii; pl. îmbunătățiri

- îmburda (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmburdă
- lîmburghezi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îmburglæzeste, imperf. 3 sg. se îmburghezeg; conj. prez. 3 să se îmburglezegscă

îmburghezire s. f., g.-d. art. îmburghezirii

- îmburuienat (rar) adj. m., pl. îmburuienați; f. îmburuienată, pl. îmburuienate
- îmbutelia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îmbuteliază, 1 pl. îmbuteliam (-li-em); conj. prez. 3 să îmbuteliaze; ger. îmbuteliand (-li-ind)
- **îmbuteli<u>e</u>re** (-li-e-) s. f., g.-d. art. *îmbuteli<u>e</u>rii*; pl. *îmbuteli<u>e</u>ri*

îmi v. eu

împacheta (a ~) vb., ind. prez. 3 împachetează

```
împachet<u>a</u>re s. f., g.-d. art. împachetării; pl. împachetări
împachet<u>a</u>t s. n.
```

- împăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împac, 2 sg. împaci, 3 împacă; conj. prez. 3 să împace
- împăcare s. f., g.-d. art. împăcării; pl. împăcări
- împăcăciune (înv.) s. f., g.-d. art. împăcăciunii; pl. împăcăciuni
- împăciui (a ~) (rar) (-ciu-i) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăciuiesc, imperf. 3 sg. împăciuig; conj. prez. 3 să împăciuigscă

îmbucătățire (înv.) s. f., g.-d. art. îmbucătățirii; pl. îmbucătățiri

împăciuire

- împăciuire (rar) (-ciu-i-) s. f., g.-d. art. împăciuirii; pl. împăciuiri
- împăciuitor (-ciu-i-) adj. m., pl. împăciuitori; f. sg. și pl. împăciuitoare

împăciuitorism (-ciu-i-) s. n.

împăciuitorist (-ciu-i-) adj. m., s. m., pl. împăciuitoriști; adj. f., s. f. împăciuitoristă, pl. împăciuitoriste

împăduri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împăduresc, imperf. 3 sg. împădurea; conj. prez. 3 să împădurească

împădurire s. f., g.-d. art. împăduririi; pl. împăduriri

- împăia (a ~) vb., ind. prez. 3 împăiază, 1 pl. împăiam; conj. prez. 3 să împăieze; ger. împăind
- împăienjeni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împăienjengste, imperf. 3 sg. împăienjeneg; conj. prez. 3 să împăienjenegscă

împăienjenire s. f., g.-d. art. împăienjenirii

împăiere s. f., g.-d. art. împăierii; pl. împăieri

- *împământa (a ~) (a lega la pământ) vb., ind. prez. 3 împământegză
- *împământare s. f., g.-d. art. împământării; pl. împământări
- împământeni (a ~) (a stabili într-un loc, a integra) vb., ind. prez. 3 sg. împământeneste, imperf. 3 sg. împământeneg; conj. prez. 3 să împământenească
- impământenire s. f., g.-d. art. împământenirii; pl. împământeniri

împăna (a ~) vb., ind. prez. 3 împănează

împănare s. f., g.-d. art. împănării; pl. împănări

împăpuri (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăpuresc, imperf. 3 sg. împăpurea; conj. prez. 3 să împăpurească

împărat s. m., pl. împărați

împărăteasă s. f., g.-d. art. împărătesei; pl. împărătese

împărătesc adj. m., f. împărătească; pl. m. și f. împărătesti împărăteste adv.

împărătiță (pop.) s. f., g.-d. art. împărătiței; pl. împărătițe

- împărăți (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împărățesc, imperf. 3 sg. împărățeg; conj. prez. 3 să împărățegscă
- împărăție s. f., art. împărăția, g.-d. art. împărăției; pl. împărății, art. împărățiile
- împăroş<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împăroşe<u>a</u>ză, 1 pl. împăroş<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să împăroş<u>e</u>ze; ger. împăroş<u>â</u>nd
- împărtăşanie (-ni-e) s. f., art. împărtăşania (-ni-a), g.-d. art. împărtăşaniei; pl. împărtăşanii, art. împărtăşaniile (-ni-i-)

 împărtăşi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împărtăşesc, imperf. 3 sg. împărtăşeg; conj. prez. 3 să împărtăşegscă
 împărtăşire s. f., g.-d. art. împărtăşirii; pl. împărtăşiri
 împărțeală s. f., g.-d. art. împărtelii; pl. împărteli împărți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împart, imperf. 3 sg. împărțeg; conj. prez. 3 să împartă

împărțire s. f., g.-d. art. împărțirii; pl. împărțiri

împărțitor s. m., pl. împărțitori

împătimi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împătimesc, imperf. 3 sg. împătimea; conj. prez. 3 să împătimească

împătimire (rar) s. f., g.-d. art. împătimirii

- *împătimit adj. m., pl. împătimiți; f. împătimită, pl. împătimite
- împătri (a ~) (-pă-tri) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împătresc, imperf. 3 sg. împătrea; conj. prez. 3 să împătrească
- *împătrit adj. m., pl. împătriți; f. împătrită, pl. împătrite
- !împături (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împăturesc, imperf. 3 sg. împătureg: conj. prez. 3 să împăturegscă
- !împăturire s. f., g.-d. art. împăturirii; pl. împăturiri
- !împăuna (a se ~) (-pă-u-) vb. refl., ind. prez. 3 & împăunează
- împăunare (-pă-u-) s. f., g.-d. art. împăunării; pl. împăunări
- lîmpâcli (a se ~) (rar) (-pâ-cli) vb. refl., ind. prez. 3 sg. & împâcleste, imperf. 3 sg. se împâclea; conj. prez. 3 să se împâclească
- împânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împânzesc, imperf. 3 sg. împânzeg: conj. prez. 3 să împânzegscă
- împânzire s. f., g.-d. art. împânzirii; pl. împânziri
- împâsli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împâslese, imperf. 3 sg. împâsleg; conj. prez. 3 să împâslegscă
- împâslire s. f., g.-d. art. împâslirii
- !împelița (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se împelițează

împerechea (a ~) vb., ind. prez. 3 împerechează, 1 pl. împerechem; conj. prez. 3 să împerecheze; ger. împerechind

- împerechere s. f., g.-d. art. împerecherii; pl. împerecheri
- împestrița (a ~) vb., ind. prez. 3 împestrițează
- împestrițare s. f., g.-d. art. împestrițării; pl. împestrițări
- împestrițăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. împestrițăt<u>u</u>rii; pl. împestrițăt<u>u</u>ri
- împeticat (rar) adj. m., pl. împeticați; f. împeticată, pl. împeticate
- împeți (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împețest, imperf. 3 sg. împețeg; conj. prez. 3 să împețegscă
- împețit (pop.) s. n.
- fimpicioroga (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 & impicioroghează

împiedica (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împiedic, 3 împiedică

împiedicare s. f., g.-d. art. împiedicării; pl. împiedicări

împiedicător (rar) adj. m., pl. *împiedicători;* f. sg. și pl. *împiedicătoare*

3

*împielițat adj. m., pl. împielițați; f. împielițată, pl.	î mpopoț<u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 <i>împopoțe<u>a</u>ză</i>
împieliț <u>a</u> te	împopoțona (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împopoțonează
*împieliț <u>a</u> tul (dracul) s. m. art.	împopoțon <u>a</u> re (fam.) s. f., gd. art. împopoțon <u>ă</u> rii
<pre>!impieptosa (a se ~) (rar) vb. refl., ind. prez. 3 se impieptosează, 1 pl. ne împieptosăm; conj. prez. 3 să se impieptoseze; ger. împieptosându-se</pre>	!impotmoli (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se impotmoleste, imperf. 3 sg. se impotmoleg; conj. prez. 3 să se împotmolegscă
împietri (a ~) (-pie-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	împotmolire s. f., gd. art. împotmolirii; pl. împotmoliri
împietresc, imperf. 3 sg. împietrea; conj. prez. 3 să	împotriva (- <i>po-tri-</i>) prep. (~ <i>lui</i>)
împietregscă împietrire (-nie-tri-) ș. f., gd. art <i>împietririi</i> (1999)	împotrivă (-no-tri-) adv.
million for the set of Br an area subject for	*împotrivă- (-po-tri-) prep. (~i)
milen (m.) . et anne i heere e milene gan	împotriveală (-po-tri-) s. f., gd. art. împotrivelii; pl.
	împotriv <u>e</u> li
împilător adj. m., pl. împilători; f. sg. și pl. împilătoare	lîmpotrivi (a se ~) (-po-tri-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se
*împingător s. n., pl. împingătoare	împotrivește, imperf. 3 sg. se împotrivea; conj. prez. 3 să
împinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împing, perf. s. 1 sg. împinsei, 1 pl. împinserăm; part. împins	se împotrive <u>a</u> scă
impingere s. f., gd. art. împingerii; pl. împingeri	împotrivire (-po-tri-) s. f., gd. art. împotrivirii; pl. împotriviri
împinsăt <u>u</u> ră (rar) s. f., gd. art. <i>împinsăt<u>u</u>rii</i> ; pl. <i>împinsăt<u>u</u>ri</i>	împotrivitor (rar) (-po-tri-) adj. m., s. m., pl. împotrivitori; adj. f., s. f. s. f. f.<
împinten <u>a</u> (a $\sim$) (rar) vb., ind. prez. 3 împintene <u>a</u> ză	împovăr <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împovăre <u>a</u> ză
împistri (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împistresc, imperf. 3 sg. împistreg; conj. prez. 3 să împistregscă	împovăr <u>a</u> re s. f., gd. art. împovăr <u>ă</u> rii
implätoş <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împlätoş <u>e</u> ză, 1 pl. împlätoş <u>â</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împlătoş <u>e</u> ză, 1 pl.	împovărător adj. m., pl. împovărători; f. sg. şi pl. împovărătoare
implatogan, conj. prez. 3 sa implatogeze, get. implatogana implânta (a ~) vb., ind. prez. 3 împlântă împlântare s. f., gd. art. împlântării; pl. împlântări	împrăştia (a ~) (-ti-a) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. împrăștii, 3 împrăștie (-ti-e), 1 pl. împrăștiem; conj. prez. 3 să împrăștie; ger. împrăștiind (-ti-ind)
împlet <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>împlet<u>e</u>sc</i> , imperf. 3 sg. <i>împleteg</i> ; conj. prez. 3 să <i>împletegscă</i>	împrăşti <u>e</u> re (-ti-e-) s. f., gd. art. împrăşti <u>e</u> rii; pl. împrăşti <u>e</u> ri
împletice <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>împletic<u>e</u>lii;</i> pl. <i>împletic<u>e</u>li</i>	împrăștietor (înv.) (-ti-e-) adj. m., pl. împrăștietori; f. sg.
împletic <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împletic <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. împletice <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împletice <u>a</u> scă	și pl. împrăștieto <u>a</u> re
*împleticire s. f., gd. art. împleticirii	împrejmui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împrejmuigsc, imperf. 3 sg. împrejmuig; conj. prez. 3 să împrejmuigscă
împletire s. f., gd. art. <i>împlet<u>i</u>rii;</i> pl. <i>împlet<u>i</u>ri</i>	împrejmuire s. f., gd. art. împrejmuirii; pl. împrejmuiri
împletit s. n.	împrejmu <u>i</u> t s. n.
împletito <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>împletito<u>a</u>rei;</i> pl. <i>împletito<u>a</u>re</i> împletit <u>o</u> r s. m., pl. <i>împletit<u>o</u>ri</i>	împrejmuitor (-mu-i-) adj. m., pl. împrejmuitori; f. sg. și
împletit <u>u</u> ră s. f.; gd. art. împletit <u>u</u> rii; pl. împletit <u>u</u> ri	pl. împrejmuitogre împrejur adv.
împlini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împlinesc,	f
imperf. 3 sg. împlineg; conj. prez. 3 să împlinegscă	împrejur <u>a</u> (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 împrejură împrejur <u>a</u> re s. f., gd. art. împrejurării; pl. împrejurări
împlin i re s. f., gd. art. <i>împlinirii;</i> pl. <i>împliniri</i>	
împodobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împodob <u>e</u> sc,	<pre>împrejurime s. f., gd. art. împrejurimii; pl. împrejurimi *împrejuru- prep. (~i)</pre>
imperf. 3 sg. împodobe <u>a</u> : conj. prez. 3 să împodobe <u>a</u> scă	împrejurul prep. (~ lui)
împodob <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>împodob<u>i</u>rii;</i> pl. <i>împodob<u>i</u>ri</i>	împresura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. <i>împres<u>o</u>r</i> , 3
<pre>imponcisa (a ~) (inv.) vb., ind. prez. 3 imponcisează, 1 pl. imponcisăm; conj. prez. 3 să împonciseze; ger.</pre>	împreso <u>a</u> ră; conj. prez. 3 să împreso <u>a</u> re
împonciș <u>û</u> nd	împresur <u>a</u> re s. f., gd. art. împresur <u>ă</u> rii; pl. împresur <u>ă</u> ri
împoncișare (înv.) s. f., gd. art. împoncișării; pl.	lîmpreuna (a ~) (-pre-u-) vb., ind. prez. 3 împreunegză
împonciş <u>ă</u> ri împopor <u>a</u> (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 î <i>mpopore<u>a</u>ză</i>	împreunare (-pre-u-) s. f., gd. art. împreunării; pl. împreunări
impopora (a ~) (inv.) vo., ind. prez. 5 impoporeaza impoporare (înv.) s. f., gd. art. împoporării Verelane	împreun <u>a</u> ri împreună adv.
BDD-B446-19 © 2005	Univers Enciclopedic

407

împricina

<pre>fimpricina (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se impricinează</pre>	împuternicire s. f., gd. art. <i>împuternicirii;</i> pl. <i>împuterniciri</i>
împricinat adj. m., s. m., pl. împricinați; adj. f., s. f. împricinată, pl. împricinate	împuți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împ <u>u</u> t, imperf. 3 sg. împuțe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împ <u>u</u> tă
împrieteni (a ~) (-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împrietenesc, imperf. 3 sg. împrietenea; conj. prez. 3 să împrietenească	împuțici <u>u</u> ne s. f., gd. art. <i>împuțici<u>u</u>nii;</i> pl. <i>împuțici<u>u</u>ni</i> împuțin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>împuține<u>a</u>ză</i>
împrieten <u>i</u> re (-pri-e-) s. f., gd. art. <i>împrieten<u>i</u>rii</i>	î mpuțin<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>împuțin<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>împuțin<u>ă</u>ri</i>
!împrimăvăra (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împrimăvăregză	în prep. în adev <u>ă</u> r v. într-adev <u>ă</u> r
împroprietări (a ~) (-pro-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3	!înad <u>i</u> ns (î-na-/în-a-) adv.
pl. împroprietăr <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. împroprietăre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împroprietăre <u>a</u> scă	în af <u>a</u> ra loc. prep.
împroprietărire (-pro-pri-e-) s. f., gd. art. împroprietăririi; pl. împroprietăriri	în af <u>a</u> ră loc. adv. în af <u>a</u> ră de loc. prep.
	înaint <u>a</u> (a ~) (-na-in-) vb., ind. prez. 3 înainte <u>a</u> ză
împrospăt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împrospăte <u>a</u> ză	înaintare (-na-in-) s. f., gd. art. înaintării; pl. înaintări
împrospătare s. f., gd. art. împrospătării împroșca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împroșc, 2 sg. împroști,	înaint <u>aş</u> (-na-in-) adj. m., s. m., pl. înaint <u>a</u> și; adj. f., s. f. înaint <u>a</u> șă, pl. înaint <u>a</u> șe
3 împrogșcă; conj. prez. 3 să împrogște împroșc <u>a</u> re s. f., gd. art. împroșc <u>ă</u> rii; pl. împroșc <u>ă</u> ri	înainte adv.
împroșcătură s. f., gd. art. împroșcăturii; pl. împroșcături	*înainte- prep. (~ i)
improsecution improsecution improsecution improsecution improved improved improved improved improved improved improved improved in the improved improved improved in the improved improved improved in the improved improved improved improved in the improved	îna <u>i</u> ntea prep. (~ <i>lui</i>)
împrumut <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împrum <u>u</u> tă	*îna <u>i</u> nte de loc. prep.
împrumut <u>a</u> re s. f., gd. art. împrumut <u>ă</u> rii	îna <u>i</u> nte-mergăt <u>o</u> ri s. m., pl. îna <u>i</u> nte-mergăt <u>o</u> ri
împrumutăto <u>a</u> re s. f., gd. art. împrumutăto <u>a</u> rei; pl.	înalt adj. m., pl. înalți; f. înaltă, pl. înalte
împrumutăto <u>a</u> re	lînamor <u>a</u> (a se ~) (<i>î-na-/în-a-</i>) vb. refl., ind. prez. 3 se <i>înamorează</i>
împrumutăto r s. m., pl. <i>împrumutăto</i> ri	-
!împuia (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împuie/impuiază, 1 pl. împuiem; conj. prez. 3 să împuie/să împuieze; ger. împuiud	!inamor <u>a</u> re (î-na-/in-a-) s. f., gd. art. înamor <u>ă</u> rii; pl. înamor <u>ă</u> ri !inamor <u>ă</u> ri !inap <u>o</u> i (î-na-/în-a-) adv.
împu <u>i</u> nd împun <u>ga</u> ci (reg.) adj. m., pl. <i>împun<u>ga</u>ci;</i> f. sg. și pl.	
impungace	!înapoia ¹ (î-na-/în-a-) prep. (~ lui)
împungător adj. m., pl. împungători; f. sg. și pl. împungătoare	lînapoi <u>a</u> ² (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 3 înapoi <u>a</u> ză, 1 pl. înapoi <u>e</u> m; conj. prez. 3 să înapoi <u>e</u> ze; ger. înapoi <u>n</u> d
împunge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împung, 1 pl.	<pre>!înapoiere (î-na-fin-a-) s. f., gd. art. înapoierii; pl. înapoieri</pre>
împ <u>u</u> ngem, perf. s. 1 sg. împuns <u>e</u> i, 1 pl. împ <u>u</u> nserăm; part. împ <u>u</u> ns	!înarip <u>a</u> (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 3 înaripe <u>a</u> ză
împ <u>u</u> ngere s. f., gd. art. împ <u>u</u> ngerii; pl. împ <u>u</u> ngeri	!înarma (a ~) (î-nar-/în-ar-) vb., ind. prez. 3 înarmează
împunsătură s. f., gd. art. împunsăturii; pl. împunsături	!inarmare (î-nar-/în-ar-) s. f., gd. art. înarmării; pl. înarmări
împupi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împupesc, imperf. 3 sg. împupea; conj. prez. 3 să împupească	'înauri (a ~) (rar) (î-na-u-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înauresc, imperf. 3 sg. înaurea; conj. prez. 3 să
împurpur<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>împurpure<u>a</u>ză</i>	înaurească
împuşca (a ~) (a trage cu puşca) vb., ind. prez. 2 sg. împuşti, 3 împuşcă; conj. prez. 3 să împuşte	!înavuți (a ~) (<i>î-na-/în-a-</i>) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
împușc <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>împușc<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>împușc<u>ă</u>ri</i>	înavuț <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înavuț <u>ea</u> ; conj. prez. 3 să înavuț <u>ea</u> scă
!împuşcă-n-lună (pop.) s. m. și f., gd. lui împuşcă-n-lună; pl. împuşcă-n-lună	înăbușe <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>înăbuș<u>e</u>lii;</i> pl. <i>înăbuș<u>e</u>li</i>
împușcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>împușcăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>împușcăt<u>u</u>ri</i>	înăbuși (a ~) vb., ind. prez. 3 înăbușă, imperf. 3 sg.
împuternici (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împuternic <u>e</u> sc,	înăbușea; conj. prez. 3 să în <u>ă</u> bușe
imperf. 3 sg. împuternice <u>a</u> : conj. prez. 3 să	înăbuș <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înăbuș<u>i</u>rii</i>
împuternice <u>a</u> scă	înăbusitor adi. m., pl. înăbusitori; f. sg. și pl. înăbușitoare

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

408

inăclă <u>i</u> (a ~) (-nă-clă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăclăi <u>c</u> sc, imperf. 3 sg. înăclă <u>i</u> a; conj. prez. 3 să înăclăi <u>a</u> scă	incapsul <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>încapsule<u>a</u>ză</i> încapsul <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încapsul<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>încapsul<u>ă</u>ri</i> încarcer <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>încarcere<u>a</u>ză</i>
lînăcreală (pop.) <i>(î-nă-crea-/în-ă-)</i> s. f., gd. art. <i>înăcr<u>e</u>lii</i>	· · · · ·
linăcr <u>i</u> (a ~) (pop.) (î-nă-cri/în-ă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăcr <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înăcre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să	încarcer <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încarcer<u>ă</u>rii</i> ; pl. <i>încarcer<u>ă</u>ri</i> încarn <u>a</u> v. incarn <u>a</u> încarn <u>a</u> re v. incarn <u>a</u> re
înăcre <u>a</u> scă	încartirui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încartiruiesc,
lînăcr <u>i</u> re (î-nă-cri-/în-ă-) s. f., gd. art. <i>înăcr<u>i</u>rii</i>	imperf. 3 sg. încartirui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încartirui <u>a</u> scă
înădușe <u>a</u> lă (reg.) s. f., gd. art. <i>înăduș<u>e</u>lii;</i> pl. <i>înăduș<u>e</u>li</i>	încartiru <u>i</u> re s. f., gd. art. încartiru <u>i</u> rii; pl. încartiru <u>i</u> ri
inăduș <u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înădu <u>șe</u> sc, imperf. 3 sg. înădu <u>șeg</u> ; conj. prez. 3 să înădu <u>șeg</u> scă	încas <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încase <u>a</u> ză
linålbästri (a ~) (î-näl-/in-äl-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înälbästrgsc, imperf. 3 sg. înälbästreg; conj. prez. 3 sä înälbästregscä	încas <u>a</u> re s. f., gd. art. încas <u>ă</u> rii; pl. încas <u>ă</u> ri încasato <u>a</u> re s. f., gd. art. încasato <u>a</u> rei; pl. încasato <u>a</u> re încasat <u>o</u> r s. m., pl. încasat <u>o</u> ri
linălbeală (î-năl-/în-ăl-) s. f., gd. art. înălbelii; pl. înălbeli	încastel <u>u</u> ră v. incastel <u>u</u> ră
linălbi (a ~) (î-năl-/în-ăl-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	încastra (a ~) vb. ind. nrez. 3 încastrează
înălbesc, imperf. 3 sg. înălbea; conj. prez. 3 să înălbească	încastr <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încastr<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>încastr<u>ă</u>ri</i>
!înălbire (î-năl-/în-ăl-) s. f., gd. art. înălbirii; pl. înălbiri	încazarma (a ~) vb., ind. prez. 3 încazarmează
lînălb <u>i</u> t (î-năl-/în-ăl-) s. n.	încazarmare s. f., gd. art. încazarmării
*înălbit <u>o</u> r (î- <i>năl-/în-ăl-)</i> s. m., pl. <i>înălbit<u>o</u>ri</i>	*în caz de loc. prep.
înălticgl adj. m., pl. înălticgi; f. înălticea/înălticică, pl. înălticgle	încă adv. lîncăibăr <u>a</u> (a se ~) (reg.) (<i>-căi-</i>) vb. refl., ind. prez. 1 sg.
înăltiş <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înăltişori;</i> f. <i>înăltişo<u>a</u>ră, pl. înăltişo<u>a</u>re înălt<u>u</u>ț adj. m., pl. <i>înălt<u>u</u>ți; f. înălt<u>u</u>ță, pl. înălt<u>uț</u>e</i></i>	mă înc <u>a</u> ibăr, 2 sg. te înc <u>a</u> iberi, 3 se înc <u>a</u> ibără; conj. prez. 3 să se înc <u>a</u> ibere
	încăier <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> ier, 3 înc <u>a</u> ieră
inalța (a ~) vb., ind. prez. 3 înalță inalțare s. f., gd. art. înălțării; pl. înălțări	încăierare s. f., gd. art. încăierării; pl. încăierări
	încăier <u>a</u> t (reg.) s. n.
Inălțarea (sărbătoare) s. propriu f., gd. Înălțării	încăierăt <u>u</u> ră (rar) s. f., gd. art. <i>încăierăt<u>u</u>rii</i>
înălțăt <u>o</u> r ¹ adj. m., pl. <i>înălțăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înălțăto<u>a</u>re</i>	<pre>!incălăra (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se încălărează</pre>
ináltätor ² s. n., pl. <i>ináltätoare</i>	încălărare (înv.) s. f., gd. art. încălărării
inălțăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înălțăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înălțăt<u>u</u>ri</i>	încălc <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> lc, 3 înc <u>a</u> lcă
inălțime s. f., gd. art. <i>înălțimii;</i> pl. <i>înălțimi;</i> (mat.) simb. <i>h</i>	încălc <u>are</u> s. f., gd. art. încălc <u>ă</u> rii; pl. încălc <u>ă</u> ri
İnălțimea Sa (înv.) loc. pr., gd. Înălțimii Sale; pl. Înălțimile Lor	încăleca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalec, 3 încalecă
!Īnălțimea Ta (înv.) loc. pr., gd. Înălțimii Tale	încălec <u>a</u> re s. f., gd. art. încălec <u>ă</u> rii; pl. încălec <u>ă</u> ri
linălțimea Vo <u>a</u> stră (înv.) loc. pr., gd. Înălțimii Vo <u>a</u> stre	încălța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalță
*Înălțimile Voastre (înv.) loc. pr.	încălțare s. f., gd. art. încălțării
linăspr <u>i</u> (a ~) (î-năs-fin-ăs-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. inăspr <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înăspr <u>e</u> g; conj. prez. 3 să	încălț <u>a</u> t s. n. încălț <u>a</u> m <u>i</u> nte s. f., gd. art. <i>încălțăm<u>i</u>ntei</i>
înăspre <u>a</u> scă	încălțări (înv., reg.) s. f. pl.
linăsprire (î-năs-/în-ăs-) s. f., gd. art. înăspririi	încălțător s. n., pl. încălțătoare
ină <u>u</u> ntru adv. [*] ină <u>u</u> ntru- prep. (~ <i>i</i>)	încăluș <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încălușe <u>a</u> ză, 1 pl.
*inàuntru- prep. (~i)	încăluș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să încăluș <u>e</u> ze; ger. încăluș <u>â</u> nd
inăuntrul prep. (~ lui)	încălz <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>încălz<u>e</u>sc</i> , imperf.
incadr <u>a</u> (a ~) (- <i>ca</i> - <i>dra</i>) vb., ind. prez. 3 încadre <u>a</u> ză	3 sg. încălzeg; conj. prez. 3 să încălzegscă
'incadrabil (-ca-dra-) adj. m., pl. încadrabili; f. încadrabilă, pl. încadrabile	încălzire s. f., gd. art. încălzirii; pl. încălziri (2016)
	încălzit s. n.
incadr <u>a</u> re (- <i>ca</i> -d <i>ra</i> -) s. f., gd. art. încadr <u>ă</u> rii; pl. încadr <u>ă</u> ri încai (rog.) adv.	încălzitor ¹ adj. m., pl. încălzitori; f. sg. și pl. încălzitoare încălzitor ² s. n., pl. încălzitoare
inc <u>a</u> i (reg.) adv. inc <u>a</u> ltea/inc <u>a</u> lte (reo.) adv - ಸಾವಿತೀ ಉಂಡಿತೇಂಜ ಚಿತ್ರಾಹಿಗಾ	incaizingr s. n. pi. incuizitoure
mancamate (ice i mis i star is a martine i search	an end of the second distribution of the second distribution of the second distribution of the second

încăpăstra

に、 たいのないので、 一般のないので、
A DESCRIPTION OF THE OWNER OF THE

încăpăstr<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>încăpăstre<u>a</u>ză</i>	în cât prep. + pr./adj. pr. (~ suntem astăzi?, ~ timp ai scris?)
încăpător adj. m., pl. încăpători; f. sg. și pl. încăpătoare	începător adj. m., s. m., pl. începători; f. sg. și pl.
lîncăpățâna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încăpățânează	începăto <u>a</u> re
încăpățânare s. f., gd. art. încăpățânării; pl. încăpățânări	începătură (înv.) s. f., gd. art. începăturii; pl. începături
încăpea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încap, 2 sg. încapi; conj. prez. 3 să încapă; part. încăput	<pre>începe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încep, 1 pl. începem, imperf. 3 sg. începeg; part. început</pre>
încăpere s. f., gd. încăperii; pl. încăperi	înc <u>e</u> pere s. f., gd. art. <i>înc<u>e</u>perii</i>
încăpui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încăpui <u>e</u> sc,	încep <u>u</u> t s. n., pl. <i>încep<u>u</u>turi</i> de acapcies en
imperf. 3 sg. încăpui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încăpui <u>a</u> scă	încerc <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înce <u>a</u> rcă
!încăpuşa/încăpuşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sg. încăpuşcază/încăpuşeste, imperf. 3 sg. încăpuşa/încăpuşea; conj. prez. 3 să încăpuşeze/să încăpuşească	încerc <u>a</u> re s. f., gd. art. încercării; pl. încercări lîncerc <u>a</u> t s. n.
încăput <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încăput <u>a</u> ză	$\hat{n}$ cerc <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.
incărcă (a $\sim$) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> rc, 3 înc <u>a</u> rcă	lîncercăna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încercănează
încărcare s. f., gd. art. încărcării; pl. încărcări	încercui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încercuiesc, imperf. 3 sg. încercuia; conj. prez. 3 să încercuiască
încărcat s. n.	încercuire s. f., gd. art. încercuirii; pl. încercuiri
încărcăt <u>o</u> r ¹ (persoană) s. m., pl. <i>încărcăt<u>o</u>ri</i>	înc<u>e</u>t¹ adj. m., pl. <i>înc<u>eț</u>i; f. înce<u>a</u>tă, pl. înc<u>e</u>te</i>
încărcăt <u>o</u> r² (dispozitiv) s. n., pl. <i>încărcăto<u>a</u>re</i>	înc <u>e</u> t²/înc <u>e</u> t-înc <u>e</u> t adv.
încărcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>încărcăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>încărcăt<u>u</u>ri</i>	încet <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încete <u>a</u> ză
<pre>încărna (a ~) (a se îngrășa) (reg.) vb., ind. prez. 3 încărnează</pre>	încet <u>a</u> re s. f., gd. art. încet <u>ă</u> rii
încărunți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încărunț <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. încărunț <u>ea</u> ; conj. prez. 3 să încărunț <u>ea</u> scă	încetățeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încetățenesc, imperf. 3 sg. încetățene <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încetățene <u>a</u> să
încărunțire s. f., gd. art. încărunțirii	încetățenire s. f., gd. art. încetățenirii; pl. încetățeniri
încătărăma (a ~) vb., ind. prez. 3 încătărămează	încetine<u>a</u>lă s. f., gd. art. <i>încetin<u>e</u>lii;</i> pl. <i>încetin<u>e</u>li</i>
$\hat{n}c\check{a}tus\underline{a}$ ($a \sim$) vb., ind. prez. 3 $\hat{n}c\check{a}tus\underline{a}z\check{a}$, 1 pl.	încetin <u>e</u> l ¹ adj. m., pl. încetin <u>e</u> i; f. încetin <u>i</u> că, pl. încetin <u>e</u> le
încătuș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să încătuș <u>e</u> ze; ger. încătuș <u>â</u> nd	<pre>încetinel² adv. încetini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetinesc,</pre>
încătuș <u>a</u> re s. f., gd. art. încătuș <u>ă</u> rii; pl. încătuș <u>ă</u> ri	imperf. 3 sg. încetine <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încetine <u>a</u> scă
!încâina/incâini (a se ~) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încâinează/se încâineşte, imperf. 3 sg. se încâina/se încâinea; conj. prez. 3 să se încâineze/să se încâinească	încetinire s. f., gd. art. încetinirii; pl. încetiniri încetinit <u>o</u> r s. n., pl. încetinito <u>a</u> re
încâlce <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>încâlc<u>e</u>lii;</i> pl. <i>încâlc<u>e</u>li</i>	încetiș <u>o</u> r adv.
încâlci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încâlcesc, imperf.	înc <u>e</u> t-înc <u>e</u> t v. înc <u>e</u> t
3 sg. încâlceg; conj. prez. 3 să încâlce <u>a</u> scă încâlcire s. f., gd. art. încâlcirii; pl. încâlciri	înceţoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 înceţoşează; conj. prez. 3 să înceţoşeze; ger. înceţoşând
încâlcitură s. f., gd. art. încâlciturii; pl. încâlcituri	încețoșare s. f., gd. art. încețoșării
încânt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înc <u>â</u> ntă	închega (a ~) vb., ind. prez. 3 încheagă; conj. prez. 3 să
încânt <u>a</u> re s. f., gd. art. încânt <u>ă</u> rii; pl. încânt <u>ă</u> ri	înch <u>e</u> ge
încântător adj. m., pl. încântători; f. sg. și pl. încântătoare	încheg<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înche<u>gă</u>rii;</i> pl. <i>înche<u>gă</u>ri</i>
lîncârdoşa (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 se	închegăto <u>a</u> re s. f., gd. art. închegăt <u>o</u> rii; pl. închegăt <u>o</u> ri
încârdoșe <u>a</u> ză, 1 pl. ne încârdoș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să se	închegător adj. m., pl. închegători; f. sg. și pl. închegătore
încârdoș <u>e</u> ze; ger. încârdoș <u>â</u> ndu-se	închegătură (rar) s. f., gd. art. închegăturii; pl.
încârdui (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încârduigsc, imperf. 3 sg. încârduig; conj. prez. 3 să încârduigscă	închegăt <u>u</u> ri închegățică s. f., gd. art. închegăț <u>e</u> lei; pl. închegăț <u>e</u> le, at. închegăț <u>i</u> ele
incârduigscă încârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 încârligă	încheja (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închej, 3 încheje, 1
încârligare s. f., gd. art. încârligării	pl. închei <u>e</u> m; conj. prez. 3 să înch <u>e</u> ie; ger. înch <u>e</u> ind
$\hat{n}_{arlion$	închei <u>a</u> t s. n.
încârlionțează	închei <u>e</u> re s. f., gd. art. <i>închei<u>e</u>rii;</i> pl. <i>închei<u>e</u>ri</i>
încât conj. (îl durea atât de tare, ~ nu putea vorbi)	încheietoare s. f., gd. art. încheietorii; pl. încheietori

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

410

411

încheiet <u>o</u> r (înv.) s. m., pl. <i>încheiet<u>o</u>ri</i>	înclei <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înclei <u>a</u> ză, 1 pl. înclei <u>e</u> m; conj.
încheiet <u>u</u> ră s. f., gd. art. încheiet <u>u</u> rii, pl. încheiet <u>u</u> ri	prez. 3 să înclei <u>e</u> ze; ger. încle <u>i</u> nd
închiaburi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	înclei <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>înclei<u>e</u>lii;</i> pl. <i>înclei<u>e</u>li</i>
închiabur <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. închiabure <u>a;</u> conj. prez. 3 să închiaburească	111C1C1 <u>a</u> (5. 11.
închiabur <u>ir</u> e (înv.) s. f., gd. art. <i>închiabur<u>i</u>rii;</i> pl.	inciei <u>e</u> re s. i., ga. art. inciei <u>e</u> rii; pi. inciei <u>e</u> ri
închiaburiri	incleșt <u>a</u> (a ~) vo., ind. prez. 3 inclește <u>a</u> za
închide (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închid, 1 pl.	incleștare s. i., gd. art. incleștarii; pl. incleștari
închidem, perf. s. 1 sg. închisei, 1 pl. închiserăm; conj.	inclin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 incl <u>i</u> na
prez. 3 să înch <u>i</u> dă; ger. închiz <u>â</u> nd, part. înch <u>i</u> s	înclin <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înclin<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înclin<u>ă</u>ri</i>
închidere s. f., gd. art. închiderii; pl. închideri ³ art statistic închin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 închină	<pre>înclinație (-ți-e) s. f., art. înclinația (-ți-a), gd. art. înclinației; pl. înclinații, art. înclinațiile (-ți-i-)</pre>
închinare s. f., gd. art. închinării; pl. închinări	înco <u>a</u> ce (- <i>coa</i> -) adv.
închinăciune s. f., gd. art. încluinăciunii; pl. încluinăciuni	încolăceală s. f., gd. art. încolăcelii; pl. încolăceli
inchinăto <u>a</u> re s. f., gd. art. încliinăto <u>a</u> rei; pl. încliinăto <u>a</u> re	încolăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolăcesc, imperf. 3 sg. încolăcea; conj. prez. 3 să încolăcească
inchinga (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înching	încolăc<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>încolăc<u>i</u>rii;</i> pl. <i>încolăc<u>i</u>ri</i>
închiorchioș <u>a</u> t (înv., reg.) adj. m., pl. închiorchioș <u>a</u> ți; f.	încolăcitură s. f., gd. art. încolăciturii; pl. încolăcituri
închiorchios <u>a</u> tă, pl. închiorchios <u>a</u> te	încolătăci (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
închipui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închipui, 3 închipuie, imperf. 3 sg. închipui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să închipuie con închipuie	încolătăc <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. încolătăce <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încolătăce <u>a</u> scă
închipuie; ger. închipu <u>i</u> nd închipu <u>i</u> re s. f., gd. art. închipu <u>i</u> rii; (plăsmuiri) pl.	încolo adv.
închipu <u>i</u> ri	încolon <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încolon <u>ea</u> ză încolon <u>a</u> re s. f., gd. art. încolon <u>ă</u> rii
închirci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închircesc,	încolțat (reg.) adj. m., pl. încolțați; f. încolțată, pl. încolțate
imperf. 3 sg. închircea; conj. prez. 3 să închircească	încolți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolțiesc, imperf.
închirc <u>i</u> re (reg.) s. f., gd. art. <i>încluirc<u>i</u>rii</i>	3 sg. încolțe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încolțe <u>a</u> scă
închiri <u>a</u> (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 închiri <u>a</u> ză, 1 pl.	încolțire s. f., gd. art. încolțirii
închiri <u>e</u> m (-ri-em); conj. prez. 3 să închiri <u>e</u> ze; ger. închiri <u>i</u> nd (-ri-ind)	încolț <u>i</u> t s. n.
închiri <u>e</u> re (- <i>ri-e-</i>) s. f., gd. art. închiri <u>e</u> rii; pl. închiri <u>e</u> ri	încom <u>a</u> t (rar) adj. m., pl. încom <u>a</u> ți; f. încom <u>a</u> tă, pl. încom <u>a</u> te
înch <u>i</u> s s. n.	încondeia (a ~) vb., ind. prez. 3 încondeiază, 1 pl.
închiso <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>închiso<u>r</u>ii;</i> pl. <i>închiso<u>r</u>i</i>	încondei <u>e</u> m; conj. prez. 3 să încondei <u>e</u> ze; ger. înconde <u>i</u> nd
închist <u>a</u> (a $\sim$) vb., ind. prez. 3 închiste <u>a</u> ză	încondei <u>a</u> t s. n.
închistare s. f., gd. art. închistării; pl. închistări	încondei<u>e</u>re s. f., gd. art. <i>încondei<u>e</u>rii</i> ; pl. <i>încondei<u>e</u>ri</i>
închizătoare (dispozitiv de închidere) s. f., gd. art. închizătorii; pl. închizători	încondeiet <u>u</u> ră s. f., gd. art. încondeiet <u>u</u> rii; pl. încondeiet <u>u</u> ri
închizător (dispozitiv la arme) s. n., pl. închizăto <u>a</u> re	înconjur s. n., pl. înconjururi
încinc <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>încinc<u>e</u>sc</i> , imperf. 3 sg. <i>încince<u>a</u>; conj. prez. 3 să încinc<u>ea</u>scă</i>	!înconjur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înconjo <u>r</u> , 3 înconjo <u>a</u> ră;
*încincit adj. m., pl. încinciți; f. încincită, pl. încincite	conj. prez. 3 să înconjo <u>a</u> re
încinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încing, 1 pl. încingem, perf. s. 1 sg. încinsei, 1 pl. încinserăm; ger.	înconjur <u>a</u> re s. f., gd. art. înconjur <u>ă</u> rii înconjurăt <u>o</u> r adj. m., pl. înconjurăt <u>o</u> ri; f. sg. și pl.
încing <u>â</u> nd; part. înc <u>i</u> ns	înconjurăto <u>a</u> re
încingere s. f., gd. art. încingerii; pl. încingeri	încontinuu (-nu-u) adv. (plângea ~)
încins s. n.	*în cont <u>i</u> nuu (- <i>nu</i> - <i>u</i>) prep. + adj. (~ <i>progres</i>)
înciocăl <u>a</u> (a $\sim$) (reg.) vb., ind. prez. 3 înciocăle <u>a</u> ză	l'incontra (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se
înciud <u>a (a ~) vb., ind. prez. 3 înciude<u>a</u>ză</u>	incontregză în contra (înv.) prep. In techniku se di distributive se
*in ciuda loc. prep.	······
înciud <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înciudării;</i> pl. <i>înciudări</i>	încontrare (pop.) s. f., gd. art. încontrării; pl. încontrări

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

incopcia (a	~) (-ci-a)	vb.,	ind. p	rez	. 3	încopeigză,	1 pl
		conj.	prez.	3	5đ	încopci <u>e</u> ze;	ger
incopeiind	(-ci-ind)						

incopciere (-ci-e-) s. L., g.-d. art. incopcierii; pl. incopcieri

încorda (a ~) vb., ind. prez. 3 încordegză

incordare s. f., g.-d. art. incordării; pl. incordări

incordàtor (reg.) s. n., pl. incordàtoare

incordătură (inv.) s. f., g.-d. art. încordăturii; pl. încordături

incornora (a ~) vb., ind. prez. 3 incornoregza

incorona (a ~) vb., ind. prez. 3 incoronegzā

incoronare s. f., g.-d. art. incoronării; pl. încoronări

- Incorpora/incorpora (a ~) vb., ind. prez. 3 incorporegza/ incorporegza
- lincorporabil/incorporabil adj. m., pl. incorporabili/ incorporabili; f. incorporabila/incorporabila, pl. incorporabile/ incorporabile
- Incorporare/incorporare s. f., g.-d. art. incorporării/ incorporării; pl. încorporări/incorporări
- fincorporatie/incorporatie (-ti-e) s. f., art. incorporatia/ incorporatia (-ti-a), g.-d. art. incorporatiei/incorporatiei; pl. incorporatii/incorporatii, art. incorporatiile/incorporatiile (-ti-i-)
- incorseta (a ~) vb., ind. prez. 3 incorsetează

încorsetare s. f., g.-d. art. încorsetării; pl. încorsetări

incot/incot (reg.) s. n., pl. incote/incote

încotoșmân<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încotoșmâne<u>a</u>ză încotr<u>o</u> (-co-tro) adv.

incotrova/incotrova (inv.) (-co-tro-) adv.

- încovoia (a~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încovogi, 3 incovogie, 1 pl. încovoigm; conj. prez. 3 să încovogie; ger. încovoind
- incovoială s. f., g.-d. art. încovoiglii; pl. încovoigli
- încovoigre s. f., g.-d. art. încovoigrii; pl. încovoigri

încovoietură s. f., g.-d. art. încovoieturii; pl. încovoieturi

încovriga (a ~) (-co-vri-) vb., ind. prez. 3 încovrigă

fincrâncena (a se ~) vb., ind. prez. 3 se încrâncenează

încrâncenare s. f., g.-d. art. încrâncenării; pl. încrâncenări

lincrgde (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se încrede, 1 pl. ne încrgdem, imperf. 3 sg. se încredeg, perf. s. 3 sg. se încrezu; ; conj. prez. 3 să se încregăă; gen. încrezăndu-se; part. încrezu!

încredere s. f., g.-d. art. încrederii

încredința (a ~) vb., ind. prez. 3 încredințegză

încredințare s. f., g.-d. art. încredințării; pl. încredințări

încremeneală s. f., g.-d. art. încremenglii; pl. încremengli

încremeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încremenesc, imperf. 3 sg. încremeneg; conj. prez. 3 să încremenegscă

incremenire s. f., g.-d. art. incremenirii

încrengătură s. f., g.-d. art încremoăturii: pl. încremoături

incresta (a ~) (pop.) 1

incret s. n., pl. increturi

increţi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încretese, imperf. 3 sg. încreteg: conj. prez. 3 să încretegscă

increțire s. f., g.-d. art. încrețirii; pl. încrețiri

încrețit s. n.

increțitură s. f., g.-d. art. încrețiturii; pl. încrețituri

increzător adj. m., pl. increzători; f. sg. și pl. increzătogre

*increzut adj. m., s. m. pl. increzuti; adj. f., s. f. increzută, pl. increzute

incropi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. incropesc, imperf. 3 sg. incropeg; conj. prez. 3 så incropegscå

fincruci (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incruceste, imperf. 3 sg. se incruceg; conj. prez. 3 så se incrucegscå

incrucisa (a ~) vb., ind. prez. 3 incrucisegză, 1 pl. incrucisam; conj. prez. 3 să încruciseze; ger. incrucisând

incrucișare s. f., g.-d. art. încrucișării; pl. încrucișări

incrucișat s. n.

- incrunta (a -) vb., ind. prez. 3 incruntă
- incruntare s. f., g.-d. art. incruntarii

încruntătură s. f., g.-d. art. încruntăturii; pl. încruntături

incruşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incrusesc, imperf. 3 sg. incruseg; conj. prez. 3 så incrusegscå

încuig (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încui, 3 încuie, 1 pl. încuigm; conj. prez. 3 sg. să încuie; ger. încuind

incuigt s. n.

lincuiba (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se incuibegza

incuibare s. f., g.-d. art. încuibării

incuigre s. f., g.-d. art. încuigrii; pl. încuigri

incuietogre s. f., g.-d. art. incuietorii; pl. incuietori

incuietură (pop.) s. f., g.-d. art. încuieturii; pl. încuieturi

incujba (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 incujbegzā

incujbare (inv., reg.) s. f., g.-d. art. incujbarii

!incumeta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. må incumet, 3 se incumetä; conj. prez. 3 så se incumete

încumetare s. f., g.-d. art. încumetării

Iincumetri (a se ~) (-me-tri) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incumetreste, imperf. 3 sg. se incumetreg; conj. prez. 3 så se incumetregscå

- incunoștința (a ~) vb., ind. prez. 3 încunoștințegză
- incunoștințare s. f., g.-d. art. încunoștințării; pl. încunoștințări
- incunung (a ~) vb., ind. prez. 3 încununegză

incunungre s. f., g.-d. art. încunungrii; pl. încunungri

incura (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 încură

incuraja (a ~) vb., ind. prez. 3 incurajegză, 1 pl.

incurniónie coni mena 3 co incurajeze; ger. încuraj<u>â</u>nd

i; pl. încurajări

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

încurajat <u>o</u> r adj. m., pl. <i>încurajat<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>încurajato<u>a</u>re</i>	îndeaproape [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-proa-) adv.
încur <u>a</u> re (înv., reg.) s. f., gd. art. <i>încurării;</i> pl. <i>încur<u>ă</u>ri</i>	în definit <u>i</u> v loc. adv.
în cur <u>â</u> nd loc. adv.	!îndeletnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se
incurca (a ~) vb., ind. prez. 3 încurcă and the standigue inst	îndeletnic <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. se îndeletnice <u>a</u> ; conj. prez. 3 să se îndeletnicească
incurcală (reg.) s. f., gd. art: încurcalei (19.) (approximation (19.))	îndeletnic <u>i</u> re s. f., gd. art. îndeletnic <u>i</u> rii; pl. îndeletnic <u>i</u> ri
incurcare s. f., gd. art. încurcării	îndelung adj. m., f. îndelungă; pl. m. și f. îndelungi
încurcat s. n.	îndelunga ($\mathbf{a} \sim$) (înv.) vb., ind. prez. 3 <i>îndel<u>u</u>ngă</i>
incurcă-lume (fam.) s. m. și f., gd. lui încurcă-lume; pl. încurcă-lume	*îndem <u>â</u> na ¹ (la ~) loc. prep.
încurcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>încurcăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>încurcăt<u>u</u>ri</i>	!îndemâna² (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îndemânează
încurel <u>a</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 încurele <u>a</u> ză	îndemân <u>a</u> re s. f., gd. art. îndemân <u>ă</u> rii
<pre>incuscri (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se încuscreste, imperf. 3 sg. se încuscreg; conj. prez. 3 să se încuscregscă</pre>	îndemân <u>a</u> tic adj. m., pl. îndemân <u>a</u> tici; f. îndemân <u>a</u> tică, pl. îndemân <u>a</u> tice
încuscrire s. f., gd. art. încuscririi; pl. încuscriri	lîndemână (la ~) loc. adv. Coshedară general de foreire
încuviința (a ~) (-vi-in-) vb., ind. prez. 3 încuviințează	îndemânos (reg.) adj. m., pl. îndemânoși; f. îndemânoasă,
încuviinț <u>a</u> re (-vi-in-) s. f., gd. art. încuviinț <u>ă</u> rii; pl.	pl. îndemâno <u>a</u> se
încuviințări	îndemn s. n., pl. îndemnuri
indarn (înv.) adv.	îndemn <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înde <u>a</u> mnă
indata-mare (reg.) loc. adv.	îndemn <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îndemn<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>îndemn<u>ă</u>ri</i>
înd <u>a</u> tă adv.	înde <u>o</u> bște (- <i>de-ob-</i>) adv.
înd <u>a</u> tă ce loc. conjcț.	îndeos <u>e</u> bi (- <i>de</i> -o-) adv.
îndator <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îndatore <u>a</u> ză; ger.	îndepărta (a ~) vb., ind. prez. 3 îndepărtează
îndator <u>â</u> nd	îndepărt <u>a</u> re s. f., gd. art. îndepărt <u>ă</u> rii; pl. îndepărt <u>ă</u> ri
îndatorință (rar) s. f., gd. art. îndatorinței; pl. îndatorințe îndatorire s. f., gd. art. îndatoririi; pl. îndatoriri	îndeplini (a ~) (-de-pli-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndeplinesc, imperf. 3 sg. îndeplinea; conj. prez. 3 să îndeplinească
indatoritor adj. m., pl. îndatoritori; f. sg. și pl. indatorito <u>a</u> re	îndeplin <u>i</u> re (-de-pli-) s. f., gd. art. îndeplin <u>i</u> rii; pl. îndeplin <u>i</u> ri
indăr <u>ă</u> t adv ^{Angle a} n ^{an} an	îndesa (a ~) (a înghesui) vb., ind. prez. 3 îndeasă; ger.
îndăr <u>ă</u> tnic adj. m., pl. îndăr <u>ă</u> tnici; f. îndăr <u>ă</u> tnică, pl. îndăr <u>ă</u> tnice	îndes <u>â</u> nd
lîndărătnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se	îndesare s. f., gd. art. îndesării; pl. îndesări
îndărătnicește, imperf. 3 sg. se îndărătnicea; conj. prez. 3	îndeseară (pop.) adv. îndesi (a ~) (a face să devină mai des) vb., ind. prez. 1
să se îndărătnice <u>a</u> scă îndărătnicie s. f., art. îndărătnicia, gd. art. îndărătniciei;	sg. și 3 pl. îndes <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. îndeseg; conj. prez. 3 să îndesegscă; ger. îndes <u>i</u> nd
pl. îndărătnic <u>i</u> i, art. îndărătnic <u>i</u> ile	îndesire s. f., gd. art. îndesirii
nuar <u>a</u> ru- prep. (~ <i>t</i>)	!îndestul (înv.) adj. m., pl. îndestui; f. îndestulă, pl.
indărătul prep. (~ lui)	îndest <u>u</u> le
indătin <u>a</u> (a $\sim$) (reg.) vb., ind. prez. 3 îndătine <u>a</u> ză indărieală s. f., gd. art. îndârielii: pl. îndârieli	îndestul<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>îndestule<u>a</u>ză</i>
in the second seco	îndestulare s. f., gd. art. îndestulării; pl. îndestulări
indârj <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndârj <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. îndârje <u>a</u> ; conj. prez. 3 să îndârje <u>a</u> scă	îndestulător adj. m., pl. îndestulători; f. sg. și pl. îndestulătoare
indârjijre s. f., gd. art. îndârjijrii	îndigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndiguiesc,
înde (înv., pop.) prep.	imperf. 3 sg. îndigui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să îndigui <u>a</u> scă
indeaievea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dea în tempo	îndiguire s. f., gd. art. <i>îndiguirii</i> ; pl. <i>îndiguiri</i>
indeaj <u>u</u> ns [pron. <i>de-a</i> în tempo lent/ <i>dĕa</i> în tempo rapid]	îndobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitocesc, imperf. 3 sg. îndobitocea: conj. prez. 3 să îndobitocească îndobitocinia f. a. d. ant îndobitocinii
(-de-a-) adv. BDD-B446-19 © 2005 U	_

5

îndoctrina

îndoctrina (a ~) vb., ind. prez. 3 îndoctrinează

- îndoctrinare s. f., g.-d. art. îndoctrinării
- îndo<u>i</u>¹ (a ~) (a împături, a încovoia) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înd<u>oi</u>, 3 îndo<u>a</u>ie, imperf. 3 sg. îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndo<u>a</u>ie
- Jîndo<u>i</u>² (a ~) (a dubla) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndoi<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndoi<u>a</u>scă
- lîndoi³ (a se ~) (a ezita) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndoi<u>e</u>ste, imperf. 3 sg. se îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să se îndoi<u>a</u>scă
- îndoială s. f., g.-d. art. îndoielii; pl. îndoieli
- îndoiglnic adj. m., pl. îndoiglnici; f. îndoiglnică, pl. îndoiglnice

îndoios (rar) adj. m., pl. îndoioși; f. îndoioasă, pl. îndoioase îndojre s. f., g.-d. art. îndojrii; pl. îndojri

*îndoit¹ adj. m., pl. îndoiți; f. îndoită, pl. îndoite
*îndoit² s. n.

îndoitură (-do-i-) s. f., g.-d. art. îndoiturii; pl. îndoituri

îndolia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îndoliază, 1 pl. îndoligm (-li-em); conj. prez. 3 să îndoliaze; ger. îndoliind (-li-ind)

- îndoliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îndolierii; pl. îndolieri
- îndopa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndop, 3 îndoapă
- îndopare s. f., g.-d. art. îndopării; pl. îndopări

îndopat s. n.

- *îndosaria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 îndosariază, 1 pl. îndosariem (-ri-em); conj. prez. 3 să îndosarieze; ger. îndosariind (-ri-ind)
- *îndosariere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. îndosarierii; pl. îndosarieri
- îndosi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndosesc, imperf. 3 sg. îndoseg; conj. prez. 3 să îndosegscă
- îndrăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăcesc, imperf. 3 sg. îndrăceg; conj. prez. 3 să îndrăcegscă

îndrăcire s. f., g.-d. art. îndrăcirii

- îndrăgi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăgesc, imperf. 3 sg. îndrăgea; conj. prez. 3 să îndrăgească
- îndrăgire s. f., g.-d. art. îndrăgirii
- **îndrăgito**r (rar) adj. m., pl. *îndrăgitori;* f. sg. și pl. *îndrăgito*are
- indrägosti (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indrägosteste, imperf. 3 sg. se indrägosteg: conj. prez. 3 sä se indrägostegscä
- îndrăgostire (rar) s. f., g.-d. art. îndrăgostirii

îndrăzneală s. f., g.-d. art. îndrăznelii; pl. îndrăzneli

- îndrăznet adj. m., pl. îndrăzneti; f. îndrăznegtă, pl. îndrăznete
- îndrăzni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăznegsc, imperf. 3 sg. îndrăzneg; conj. prez. 3 să îndrăznegscă îndrăznire (înv.) s. f ~ d art îndrăzneiiii

îndrepta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndrept, 3 îndreaptă

îndrept<u>a</u>r s. n., pl. *îndrept<u>a</u>re*

- îndreptător (înv.) adj. m., pl. îndreptători; f. sg. și pl. îndreptătogre
- îndreptăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptăţesc, imperf. 3 sg. îndreptăţeg; conj. prez. 3 să îndreptăţegscă
- îndreptățire s. f., g.-d. art. îndreptățirii; pl. îndreptățiri
- îndreptui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptui<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îndreptui<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndreptui<u>a</u>scă

*în dreptu- loc. prep. (~i)

*în dreptul loc. prep. (~ lui)

- îndritui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrituigsc, imperf. 3 sg. îndrituig; conj. prez. 3 să îndrituigscă
- îndruga (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrugă
- îndrugare s. f., g.-d. art. îndrugării; pl. îndrugări
- !îndruma (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrumă
- !îndrumar s. n., pl. îndrumare
- îndrumare s. f., g.-d. art. îndrumării; pl. îndrumări
- îndrumător¹ adj. m., s. m., pl. îndrumători; adj. f., s. f. sg. și pl. îndrumăto<u>a</u>re

*îndrumător² s. n., pl. îndrumătoare

- înduioș<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înduioșe<u>a</u>ză, 1 pl. înduioș<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să înduioș<u>e</u>ze; ger. înduioș<u>â</u>nd
- înduioșare s. f., g.-d. art. înduioșării
- înduioșător adj. m., pl. înduioșători; f. sg. și pl. înduioșătoare
- îndulci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndulcesc, imperf. 3 sg. îndulceg; conj. prez. 3 să îndulcegscă

îndulcire s. f., g.-d. art. îndulcirii

- îndulcitor adj. m., pl. îndulcitori; f. sg. și pl. îndulcitore
- îndumnezei (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndumnezeigsc, imperf. 3 sg. îndumnezeig; conj. prez. 3 să îndumnezeigscă
- îndumnezeire (rar) s. f., g.-d. art. îndumnezeirii

îndupleca (a ~) (-du-ple-) vb., ind. prez. 3 înduplecă

înduplecare (-du-ple-) s. f., g.-d. art. înduplecării

înduplecător (înv.) (-du-ple-) adj. m., pl. înduplecători; f. sg. și pl. înduplecătoare

îndura (a ~) vb., ind. prez. 3 îndură

- îndurare s. f., g.-d. art. îndurării; pl. îndurări
- îndurător (înv.) adj. m., pl. îndurători; f. sg. și pl. îndurătoare
- îndurera (a ~) vb., ind. prez. 3 îndurerează

indurarara of a d art indurerarii

îndrăznitor (înv.) adj. m., pl. îndrăznitori; f. sg. și pl. îndrăznitoare

îndreptare s. f., g.-d. art. îndreptării; pl. îndreptări

!indușmăni (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndușmăn <u>e</u> şte, imperf. 3 sg. se îndușmăne <u>a</u> ; conj. prez. 3	înfierbântător (-fier-) adj. m., pl. înfierbântători; f. sg. şi pl. înfierbântătoare
să se îndușmăne <u>a</u> scă 💦 se me o home e come de modere o	înfiere (-fi-e-) s. f., gd. art. înfierii; pl. înfieri
în <u>e</u> c s. n., pl. în <u>e</u> curi	înfieto <u>a</u> re (- <i>fi-e-</i>) s. f., gd. art. înfieto <u>a</u> rei; pl. înfieto <u>a</u> re
ineca (a ~) vb., ind. prez. 3 îne <u>a</u> că	înfietor (-fi-e-) s. m., pl. înfietori
înec <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înec<u>ă</u>rii</i>	înfigăreț adj. m., pl. înfigăreți; f. înfigăreață, pl. înfigărețe
înecăci <u>o</u> s adj. m., pl. <i>înecăci<u>o</u>și;</i> f. <i>înecăcio<u>a</u>să, pl. înecăcio<u>a</u>se</i>	<pre>înfige (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înfig, 1 pl. înfigem, perf. s. 1 sg. înfipsei, 1 pl. înfipserăm; part. înfipt</pre>
înecăciune s. f., gd. art. înecăciunii; pl. înecăciuni	înfigere s. f., gd. art. înfigerii; pl. înfigeri
înecăt <u>o</u> r (rar) adj. m., pl. <i>înecăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înecăto<u>a</u>re</i>	înființ <u>a</u> (a ~) (-fi-in-) vb., ind. prez. 3 înființe <u>a</u> ză
în f <u>a</u> ța loc. prep. (~ <i>lui</i>)	înființ <u>a</u> re (- <i>fi-in-</i>) s. f., gd. art. înființ <u>ă</u> rii; pl. înființ <u>ă</u> ri
in fată loc. adv.	în fine loc. adv.
*în f <u>a</u> tă- loc. prep. ($\sim i$)	înfiol<u>a</u> (a ~) (- <i>fi-o-</i>) vb., ind. prez. 3 înfiole <u>a</u> ză
înfăptui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfăptuiesc,	înfiolare (-fi-o-) s. f., gd. art. înfiolării; pl. înfiolări
imperf. 3 sg. înfăptui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înfăptui <u>a</u> scă	înfiora (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfioară
înfăptu <u>i</u> re s. f., gd. art. înfăptu <u>i</u> rii; pl. înfăptu <u>i</u> ri	înfior <u>a</u> re (-fi-o-) s. f., gd. art. înfior <u>ă</u> rii; pl. înfior <u>ă</u> ri
infăptuito <u>a</u> re (-tu-i-) (rar) s. f., gd. art. înfăptuito <u>a</u> rei; pl. înfăptuito <u>a</u> re	înfiorător (-fi-o-) adj. m., pl. înfiorători; f. sg. şi pl. înfiorăto <u>a</u> re
înfăptuit <u>o</u> r (- <i>tu-i-</i>) (rar) s. m., pl. <i>înfăptuit<u>o</u>ri</i>	înfir <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înf <u>i</u> ră
înfășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. <i>înf<u>ă</u>ș,</i> 2 sg. <i>înf<u>e</u>și, 3 înf<u>a</u>șă,</i>	finfiripa (a ~) vb., ind. prez. 3 infiripa
1 pl. înfășăm; conj. prez. 3 să înfeșe; ger. înfășând	înfirip<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înfirip<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfirip<u>ă</u>ri</i>
înfășare s. f., gd. art. înfășării; pl. înfășări	înflăcăra (a ~) vb., ind. prez. 3 înflăcărează
înfășur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăș <u>o</u> r, 3 înfășo <u>a</u> ră;	inflacarare s. i., ga. art. injiucur <u>u</u> rti
conj. prez. 3 <i>să înfășo<u>a</u>re</i>	inflor <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. <i>3 inflore<u>a</u>za</i>
înfășur <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfășur<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfășur<u>ă</u>ri</i> înfășurăto <u>a</u> re (curbă) s. f., gd. art. <i>înfășurăto<u>a</u>rei</i>	înflori (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înfloresc, imperf. 3 sg. înfloreg; conj. prez. 3 să înfloregscă
înfăşurăt <u>o</u> r ¹ (rar) adj. m., pl. în <i>făşurăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl.	inflorire s. f., gd. art. înfloririi; pl. înfloriri
înfășurăto <u>a</u> re	înflorit <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înflorit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înflorito<u>a</u>re</i>
înfășurător ² (cilindru) s. n., pl. <i>înfășurăto<u>a</u>re</i>	înflorit <u>u</u> ră s. f., gd. art. înflorit <u>u</u> rii; pl. înflorit <u>u</u> ri
înfășurăt <u>u</u> ră (rar) s. f., gd. art. înfășurăt <u>u</u> rii; pl.	infoca (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfoacă
înfășurăt <u>u</u> ri	înfoc <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfoc<u>ă</u>rii</i>
infăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăț, 2 sg. înfeți, 3 înfață; conj. prez. 3 să înfețe	înfofoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înfofolesc, imperf. 3 sg. înfofoleg; conj. prez. 3 să înfofolegscă
înfățare s. f., gd. art. înfățării	lînfoia (a ~) vb., ind. prez. 3 înfoaie, 1 pl. înfoiem; conj. să
înfățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfățișează, 1 pl. înfățișăm;	înfo <u>a</u> ie; ger. înfo <u>i</u> nd
conj. prez. 3 să înfățiș <u>e</u> ze; ger. înfățiș <u>â</u> nd	înfoiere s. f., gd. art. înfoierii; pl. înfoieri
înfățiș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfățiș<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfățiș<u>ă</u>ri</i>	înfometa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfometează
înfeud <u>a</u> (a ~) (- <i>fe-u-</i>) vb., ind. prez. 3 î <i>nfeude<u>a</u>ză</i>	înfometare s. f., gd. art. înfometării
înfeud <u>a</u> re (- <i>fe-u-</i>) s. f., gd. art. <i>înfeud<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfeud<u>ă</u>ri</i>	înfrăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrăț <u>e</u> sc, imperf.
înfi <u>a</u> (a ~) (- <i>fi-a</i>) vb., ind. prez. 3 înfi <u>a</u> ză, 1 pl. înfi <u>e</u> m	3 sg. înfrățeg; conj. prez. 3 să înfrățegscă înfrățire s. f., gd. art. înfrățirii
(-fi-em); conj. prez. 3 să înfi <u>e</u> ze; ger. înfi <u>i</u> nd (-fi-ind)	înfrățitor (rar) adj. m., pl. înfrățitori; f. sg. și pl.
înfier <u>a</u> (a ~) (- <i>fie</i> -) vb., ind. prez. 3 înfiere <u>a</u> ză 👘 🚌	înfrățito <u>a</u> re
lînfierare (-fie-) s. f., gd. art. <i>înfierării;</i> pl. <i>înfier<u>ă</u>ri</i>	înfrân <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrâne <u>a</u> ză
înfier <u>a</u> t (- <i>fie-)</i> s. n.	înfrânare s. f., gd. art. înfrânării; pl. înfrânări
înfierbânt <u>a</u> (a ~) (-fier-) vb., ind. prez. 1 sg. înfierb <u>â</u> nt, 2	înfrânge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrâng, 1 pl.
sg. înfierb <u>â</u> nți, 3 înfierb <u>â</u> ntă; conj. prez. 3 să înfierb <u>â</u> nte	înfrângem, perf. s. 1 sg. înfrânsei, 1 pl. înfrânserăm; part.
înfierbânt <u>a</u> re (-fie-) s. f., gd. art. <i>înfierbânt<u>ă</u>rii</i>	înfr <u>â</u> nt
infierbântat (-fier-) s. n.	înfrângere s. f., gd. art. înfrângerii; pl. înfrângeri
3	

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

. 3

f.

ol.

înfrica

<pre>înfrica (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. înfric, perf. s. 1 sg. înfricai; conj. să înfrice</pre>	<pre>!îngăima (a ~) 2 sg. îngăimi/</pre>
înfricoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfricoşează, 1 pl. înfricoşăm; conj. prez. 3 să înfricoşeze; ger. înfricoşând	îngăim <u>a</u> re (- <i>găi</i> îngăimăt <u>o</u> r (rai
înfricoș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfricoș<u>ă</u>rii</i>	îngăimăto <u>a</u> re
înfricoşător adj. m., pl. înfricoşători; f. sg. şi pl. înfricoşătoare	îngăime<u>a</u>lă (ra îngăim <u>e</u> li
înfrigurare s. f., gd. art. înfrigurării	î ngăl<u>a</u> (a ~) (po
înfrumoș <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înfrumoșe <u>a</u> ză, 1 pl.	î ngăl<u>a</u>re (pop.)
înfrumoş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înfrumoş <u>e</u> ze; ger. înfrumoş <u>â</u> nd	îngălăci <u>u</u> ne (îngălăci <u>u</u> ni
înfrumuseț<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înfrumusețe<u>a</u>ză</i>	îngălben <u>i</u> (a ~
înfrumuseț <u>a</u> re s. f., gd. art. înfrumuseț <u>ă</u> rii; pl. înfrumuseț <u>ă</u> ri	imperf. 3 sg. îngălben<u>i</u>re s. :
înfrunt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfr <u>u</u> ntă	!îngâmf <u>a</u> (a se
înfruntare s. f., gd. art. înfruntării; pl. înfruntări	îng <u>â</u> mfă
înfrunzi (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înfrunzește, imperf. 3	!îngâmf <u>a</u> re s. f.
sg. înfrunze <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înfrunze <u>a</u> scă	îngân <u>a</u> (a ~) vł
înfrunz<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>înfrunz<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înfrunz<u>i</u>ri</i>	îngân <u>a</u> re s. f., ş
!înfrupt<u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 <i>se înfr<u>u</u>ptă</i>	îngândur <u>a</u> (a ~
înfruptare s. f., gd. art. înfruptării	îngândur<u>a</u>re s.
înfuleca (a ~) vb., ind. prez. 3 înfulecă	!îngemăn <u>a</u> (a
înfulec <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfulec<u>ă</u>rii</i>	îngemăn <u>e</u> zi, 3
!înfumura (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfumurează	îngemăn <u>a</u> re s.
înfumurare s. f., gd. art. înfumurării; pl. înfumurări	îngenuncheg (
înfund<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înf<u>u</u>ndă</i>	îngenunch <u>e</u> m îngenunch <u>i</u> nd
înfundare s. f., gd. art. înfundării	îngenunch <u>e</u> re
linfundat s. n. alte in an and state	îngenunch <u>e</u> ri
înfund <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.	<u>î</u> nger s. m., pl.
înfundăto <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfundăt<u>o</u>rii;</i> pl. <i>înfundăt<u>o</u>ri</i>	înger <u>a</u> ș s. m., p
înfundătyră s. f., gd. art <i>. înfundăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înfundăt<u>u</u>ri</i>	lîngere <u>a</u> (rar) s
*înfurc <u>a</u> (a ~) (a lua cu furca) (înv., pop.) vb., ind. prez.	înger <u>e</u> le, art. i
3 în <u>fu</u> rcă; imperf. 3 sg. înfurc <u>a</u> ; conj. prez. 3 să în <u>fu</u> rce	înger<u>e</u>l (rar) s.
lînfurci (a se ~) (a se bifurca) (înv., pop.) vb. refl., ind.	înger <u>e</u> sc adj. n
prez. 3 <i>se înfurceste;</i> imperf. 3 sg. se <i>înfurcea;</i> conj. prez.	î nger<u>e</u>ște adv.
3 să se înfurce <u>a</u> scă	î n <u>ge</u>rmene loo
înfurcit <u>u</u> ră (înv.) s. f., gd. art. înfurcit <u>u</u> rii; pl. înfurcit <u>u</u> ri	!înghemu <u>i</u> (a
înfuria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. înfurii, 3 înfurie (-ri-e), 1 pl. înfuriem; conj. prez. 3 să înfurie; ger.	îngliemui <u>e</u> ște,
înfuri <u>i</u> nd (-ri-ind)	se înghemui <u>a</u> s î nghesu<u>i</u> (a ~
înfuri <u>e</u> re (-ri-e-) s. f., gd. art. înfuri <u>e</u> rii	îngh <u>e</u> suie, in
î nfurnic<u>a</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 <i>înfurn<u>i</u>că</i>	îngh <u>e</u> suie
îngădui (a ~) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. îngădui, 3 îngăduie, imperf. 3 sg. îngăduig; conj. prez. 3 să îngăduie	înghesui <u>a</u> lă s. înghesu <u>i</u> re s. f
îngădui<u>a</u>lă s. f., gd. art. <i>îngădui<u>e</u>lii;</i> pl. <i>îngădui<u>e</u>li</i>	!î nghesu<u>i</u>t s. n
îngăduință s. f., gd. art. îngăduinței	înghesu <u>i</u> te (pe
îngădu <u>i</u> re s. f., gd. art. îngădu <u>i</u> rii	îngh<u>e</u>ț s. n., pl
ingăduitor (-du-i-) adj. m., pl. îngăduitori; f. sg. și pl. îngăduitogre adagăștivi tradică gelet pergrapati	î ngheț<u>a</u> (a ~) îngh <u>e</u> țe
BDD-B446-19 © 2005 Un	ivers Enciclonedic

lîngăima (a ~) (-găi-) vb., ind. prez. 1 sg. îngăim/îngaim, 2 sg. îngăimi/îngaimi, 3 îngaimă; conj. prez. 3 să îngaime

îngăimare (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimării; pl. îngăimări

- îngăimător (rar) (-găi-) adj. m., pl. îngăimători; f. sg. și pl. îngăimătoare
- îngăimeală (rar) (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimelii; pl. îngăim<u>e</u>li
- îngăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngălează
- îngălare (pop.) s. f., g.-d. art. îngălării; pl. îngălări
- îngălăciune (înv.) s. f., g.-d. art. îngălăciunii; pl. îngălăci<u>u</u>ni
- imperf. 3 sg. îngălbenea; conj. prez. 3 să îngălbenească
- în<u>gâ</u>mfă

- îngândura (a ~) vb., ind. prez. 3 îngândurează

îngândurare s. f., g.-d. art. îngândurării; pl. îngândurări

lingemana (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. ingemanez, 2 sg. îngemănezi, 3 îngemănează; conj. prez. 3 să îngemăneze

îngemănare s. f., g.-d. art. îngemănării

îngenunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 îngenunchează, 1 pl. îngenunchem; conj. prez. 3 să îngenuncheze; ger. îngenunch<u>i</u>nd

îngenunchere s. f., g.-d. art. îngenuncherii; pl. îngenunch<u>e</u>ri 38335

Character S.

Sector Sector

1 1 2 1 1 2 3 5 10

- înger s. m., pl. îngeri
- îngeraș s. m., pl. îngerași
- lîngerea (rar) s. f., art. îngereaua, g.-d. art. îngerelei; pl. înger<u>e</u>le, art. înger<u>e</u>lele

îngerel (rar) s. m., pl. îngerei, art. îngereii

- îngeresc adj. m., f. îngerească; pl. m. și f. îngerești îngerește adv.
- în germene loc. adj., loc. adv.
- lînghemui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înghemuiește, imperf. 3 sg. se înghemuig; conj. prez. 3 să se înghemuiască
- înghesui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îngliesui, 3 înghesuie, imperf. 3 sg. înghesuig; conj. prez. 3 să îngh<u>e</u>suie

înghesuială s. f., g.-d. art. înghesuielii; pl. înghesuieli

 $d_{\Lambda_{\bullet}}$ înghesuire s. f., g.-d. art. înghesuirii

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

înghesuite (pe ~) loc. adv.

îngheța (a ~) vb., ind. prez. 3 îngheață; conj. prez. 3 si îngh<u>e</u>țe

416

- îngălbeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. îngălbenesc,
- îngălbenire s. f., g.-d. art. îngălbenirii; pl. îngălbeniri
- lingâmfa (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se îngâmfează/se

lîngâmfare s. f., g.-d. art. îngâmfării

îngâna (a ~) vb., ind. prez. 3 îngână

îngânare s. f., g.-d. art. îngânării; pl. îngânări

îngheț s. n., pl. înghețuri

îngheț <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înghețării</i>	îngreun<u>a</u> (a ~) (-gre-u-) vb., ind. prez. 3 îngreune <u>a</u> ză
îngheț <u>a</u> tă s. f., gd. art. <i>îngheț<u>a</u>tei;</i> pl. <i>îngheț<u>a</u>te</i>	îngreun <u>a</u> re (-gre-u-) s. f., gd. art. îngreun <u>ă</u> rii
înghimp <u>a</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngh <u>i</u> mpă Inghiolde <u>a</u> lă (pop.) s. f., gd. art. <i>înghioldelii;</i> pl.	lîngrij <u>a</u> (a se ~) (a se neliniști) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îngrije <u>a</u> ză; ger. îngrij <u>â</u> ndu-se
inghioldeli	îngrij <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. îngrij <u>ă</u> rii
inghiold <u>i</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngluiold <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. îngluiold <u>eg</u> ; conj. prez. 3 să îngluiold <u>eg</u> scă	îngriji (a ~) (a avea grijă) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngrijesc, imperf. 3 sg. îngrijea; conj. prez. 3 să îngrijească; ger. îngrijind
inghionti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngliontesc, imperf. 3 sg. înglionteg; conj. prez. 3 să îngliontegscă	îngrij <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijirii</i> ; pl. <i>îngrij<u>i</u>ri</i> îngrijito <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijito<u>a</u>rei</i> ; pl. <i>îngrijito<u>a</u>re</i>
inghiontire s. f., gd. art. <i>înghiontirii</i> ; pl. <i>înghiontiri</i> inghiți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înghiț</i> , imperf. 3	îngrijito <u>a</u> re s. r., gu. alt. ingrijito <u>a</u> re, pr. ingrijito <u>a</u> re îngrijito <u>a</u> re îngrijito <u>a</u> re
sg. îngluițe <u>a;</u> conj. prez. 3 să înglu <u>i</u> tă	îngrijit <u>o</u> r ² s. m., pl. îngrijit <u>o</u> ri
înghițire s. f., gd. art. înghițirii; pl. înghițiri	îngrijor <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrijore <u>a</u> ză
inghițitoare (reg.) s. f., gd. art. înghițitorii; pl. înghițitori	îngrijor <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijor<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>îngrijor<u>ă</u>ri</i>
înghițit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>îngliițit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>îngliițit<u>u</u>ri</i> înglob <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înglobe<u>a</u>ză</i>	îngrijorător adj. m., pl. îngrijorători; f. sg. și pl. îngrijorătoare
înglobare s. f., gd. art. înglobării; pl. înglobări	îngropa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroapă
înglod <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înglode<u>a</u>ză</i>	îngrop <u>a</u> re s. f., gd. art. îngrop <u>ă</u> rii; pl. îngrop <u>ă</u> ri
înglod <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înglod<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înglod<u>ă</u>ri</i>	îngrop <u>a</u> t s. n.
înglot <u>i</u> (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înglot <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înglot <u>ea</u> ; conj. prez. 3 să înglot <u>ea</u> scă	îngropăciune (pop.) s. f., gd. art. îngropăciunii; pl. îngropăciuni
inglotire (înv.) s. f., gd. art. înglotirii; pl. înglotiri ingrădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrăd <u>e</u> sc,	îngroșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroașă, 1 pl. îngroșăm; conj. prez. 3 să îngroașe; ger. îngroșând
imperf. 3 sg. îngrădea; conj. prez. 3 să îngrădească	îngroș <u>a</u> re s. f., gd. art. îngroș <u>ă</u> rii
îngrăd <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>îngrăd<u>i</u>rii;</i> pl. <i>îngrăd<u>i</u>ri</i>	îngroșător s. n., pl. îngroșătoare
ingrădit <u>o</u> r (rar) adj. m., pl. <i>îngrădit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>ingrădito<u>a</u>re</i>	îngrozi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrozesc, imperf. 3 sg. îngrozeg; conj. prez. 3 să îngrozegscă
îngrădit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>îngrădit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>îngrădit<u>u</u>ri</i>	îngrozire s. f., gd. art. îngrozirii
îngrămăde <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>îngrămăd<u>e</u>lii</i>	îngrozitor adj. m., pl. îngrozitori; f. sg. și pl. îngrozitoare
ingrămădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngrămădesc, imperf. 3 sg. îngrămădea; conj. prez. 3 să îngrămădească îngrămădire s. f., gd. art. îngrămădirii; pl. îngrămădiri	!îngurlui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngurluieşte, imperf. 3 sg. se îngurluig; conj. prez. 3 să se îngurluigscă
ingrăș <u>a</u> (a $\sim$) vb., ind. prez. 1 sg. îngr <u>a</u> ș, 2 sg. îngr <u>a</u> și, 3	îngurlu <u>i</u> re (reg.) s. f., gd. art. îngurlu <u>i</u> rii; pl. îngurlu <u>i</u> ri
îngr <u>a</u> şă, 1 pl. îngră <u>şă</u> m; conj. prez. 3 să îngr <u>a</u> șe; ger. îngră <u>şâ</u> nd	îngurzi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngurzesc, imperf. 3 sg. îngurzeg: conj. prez. 3 să îngurzegscă
îngrăș <u>a</u> re s. f., gd. art. îngrăș <u>ă</u> rii	îngurzitură (reg.) s. f., gd. art. îngurziturii; pl. îngurzituri
îngrășat s. n.	îngust adj. m., pl. înguști; f. înguștă, pl. înguste
ingrășământ s. n., pl. îngrășăminte	$\hat{ngust}_{\underline{a}}$ (a ~) vb., ind. prez. 3 $\hat{ngust}_{\underline{a}}$
ingrășătoare s. f., gd. art. îngrășătoarei; pl. îngrășătoare	îngustare s. f., gd. art. îngustării
ingrășător adj. m., pl. îngrășători; f. sg. și pl. îngrășătoare	ingustime s. f., gd. art. ingustimii; pl. ingustimi
ingrășătorie s. f., art. îngrășătoria, gd. art. îngrășătoriei; pl. îngrășătorii, art. îngrășătoriile	!înhăita (a se ~) (fam.) (-luăi-) vb. refl., ind. prez. 3 se
ingrețoș <u>a</u> (a $\sim$) vb., ind. prez. 3 îngrețoș <u>e</u> ază, 1 pl. îngrețoș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să îngrețoș <u>e</u> ze; ger. îngrețoș <u>â</u> nd	înhăite <u>a</u> ză înhăm <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înh <u>a</u> m, 2 sg. înh <u>a</u> mi, 3
îngrețoș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrețoș<u>ă</u>rii</i>	înlıamă; conj. prez. 3 să înlıame
ingreuia (a ~) (rar) (-gre-u-) vb., ind. prez. 1 sg.	înhămare s. f., gd. art. înhămării
îngreuiez, 3 îngreuieză, 1 pl. îngreuiem; conj. prez. 3 să	înhămat s. n.
îngreui <u>e</u> ze; ger. îngreu <u>i</u> nd	înhăp <u>a</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. înlı <u>a</u> p, 2 sg. înlı <u>a</u> pi,

îngreuiere (-gre-u-) (rar) s. f., g.-d. art. înoreuierii

ă

se îngrijează; ger. îngrijându-se rij<u>a</u>re (rar) s. f., g.-d. art. îngri<u>jă</u>rii 🔬 👘 🖓 rij<u>i</u> (a ~) (a avea grijă) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *ıgrij<u>e</u>sc,* imperf. 3 sg. *îngrije<u>a</u>;* conj. prez. 3 să 1grije<u>a</u>scă; ger. îngrij<u>i</u>nd 요즘 가지는 사이가 rij<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *îngrij<u>i</u>rii;* pl. *îngrij<u>i</u>ri* rijitoare s. f., g.-d. art. îngrijitoarei; pl. îngrijitoare rijit<u>o</u>r¹ (înv.) adj. m., pl. *îngrijit<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. 1grijito<u>a</u>re rijit<u>o</u>r² s. m., pl. *îngrijit<u>o</u>ri* rijor<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrijore<u>a</u>ză rijor<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *îngrijor<u>ă</u>rii;* pl. *îngrijor<u>ă</u>ri* rijorăt<u>o</u>r adj. m., pl. *îngrijorăt<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. 1grijorăto<u>a</u>re pop<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngro<u>a</u>pă rop<u>a</u>re s. f., g.-d. art. îngrop<u>ă</u>rii; pl. îngrop<u>ă</u>ri rop<u>a</u>t s. n. **ποpăci<u>u</u>ne (p**op.) s. f., g.-d. art. îngropăci<u>u</u>nii; pl. ngropăci<u>u</u>ni roș<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngro<u>a</u>șă, 1 pl. îngroș<u>ă</u>m; onj. prez. 3 să îngro<u>a</u>șe; ger. îngroș<u>â</u>nd st lige war **roș<u>a</u>re** s. f., g.-d. art. îngroș<u>ă</u>rii roșăt<u>o</u>r s. n., pl. îngroșăto<u>a</u>re rozi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngroz<u>e</u>sc, mperf. 3 sg. îngroze<u>a</u>; conj. prez. 3 să îngroze<u>a</u>scă **poz<u>i</u>re** s. f., g.-d. art. îngroz<u>i</u>rii rozitor adj. m., pl. îngrozitori; f. sg. și pl. îngrozitoare gurlu<u>i</u> (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se ngurlui<u>e</u>ște, imperf. 3 sg. se îngurlui<u>a</u>; conj. prez. 3 să se ngurlui<u>a</u>scă **urlu<u>i</u>re** (reg.) s. f., g.-d. art. îngurlu<u>i</u>rii; pl. îngurlu<u>i</u>ri urzi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngurzesc, mperf. 3 sg. îngurzea; conj. prez. 3 să îngurzească j**urzit<u>u</u>ră (reg.) s. f., g.-d.** art. *îngurzit<u>u</u>rii;* pl. ngurzit<u>u</u>ri द सर् **ust** adj. m., pl. *îng<u>u</u>ști;* f. *îng<u>u</u>stă, pl. în<u>gu</u>ste* **, ust<u>a</u> (a ~)** vb., ind. prez. 3 înguste<u>a</u>ză 1561 30 ustare s. f., g.-d. art. îngustării 1.1.1.2 ustime s. f., g.-d. art. îngustimii; pl. îngustimi hăit<u>a</u> (a se ~) (fam.) (-*luăi-)* vb. refl., ind. prez. 3 se nhăite<u>a</u>ză ăma (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înham, 2 sg. înhami, 3 nlı<u>a</u>mă; conj. prez. 3 să înli<u>a</u>me A CLARAGE STORY **ăm<u>a</u>re** s. f., g.-d. art. *înhăm<u>ă</u>rii* i**ăm<u>a</u>t** s. n. apa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. înhap, 2 sg. înhapi, 3 înhană: coni. prez. 3 să înhape BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

417

înhăța

înhăţa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înhaţi, 2 sg. înhaţi, 3 înhaţă; conj. prez. 3 să înhaţe	înlesni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înlesnesc, imperf. 3 sg. înlesneg: conj. prez. 3 să înlesnegscă
înhățare s. f., gd. art. <i>înluățării</i>	înlesn <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înlesn<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înlesn<u>i</u>ri</i>
înhum <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înhume <u>a</u> ză	în loc de loc. prep.
înhumare s. f., gd. art. înhumării; pl. înhumări	în loc să loc. conjct. i
!îniepta (a ~) (reg.) (<i>î-niep-/în-iep</i>) vb., ind. prez. 1 sg.	*în l <u>o</u> cu- loc. prep. (~ <i>i</i>)
îni <u>e</u> pt, 3 îni <u>a</u> ptă	înlocui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlocuiesc,
lînierba (a ~) (î-nier-/în-ier-) vb., ind. prez. 3 înierbează	imperf. 3 sg. înlocuig; conj. prez. 3 să înlocuigscă
lînierbare (î-nier-/în-ier-) s. f., gd. art. înierbării; pl.	înlocuire s. f., gd. art. <i>înlocuirii</i>
înierb <u>ă</u> ri	înlocuitor (-cu-i-) adj. m., s. m., pl. înlocuitori; adj. f., s.f. sg. și pl. înlocuitogre
!injgheba (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înjgheabă/înjghebează</i>	*în locul loc. prep. (~ lui)
lînjgheb<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înjgheb<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înjgheb<u>ă</u>ri</i>	*în l <u>o</u> cul prep. + subst. (~ acela)
înjosi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înjosesc, imperf. 3	
sg. înjose <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înjose <u>a</u> scă	înlumin <u>a</u> (a $\sim$) vb., ind. prez. 3 înlumine <u>a</u> ză
înjos<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>înjos<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înjos<u>i</u>ri</i>	înmagazin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înmagazine <u>a</u> ză
înjosit<u>o</u>r adj. m., pl. <i>înjosit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înjosito<u>a</u>re</i>	înmagazin <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înmagazin<u>ă</u>rii</i>
înju <u>ga</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înj<u>u</u>gă (a ~) a statuț</i>	înmatricula (a ~) (-ma-tri-) vb., ind. prez. 3 înmatriculegză
înjugare s. f., gd. art. înjugării	înmatricul <u>a</u> re (-ma-tri-) s. f., gd. art. înmatricul <u>ă</u> rii; pl.
înjugat s. n.	înmatricul <u>ă</u> ri
înjumătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înjumătăț <u>e</u> sc,	înmănunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 înmănunchează, 1 pl.
imperf. 3 sg. înjumătățe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înjumătățe <u>a</u> scă	înmănunchem; conj. prez. 3 să înmănuncheze; ger.
înjumătățire s. f., gd. art. înjumătățirii	înmănunch <u>i</u> nd
înjunghi $\underline{a}$ (a ~) (-ghi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înj <u>u</u> nghii,	înmănunch <u>e</u> re s. f., gd. art. <i>înmănunch<u>e</u>rii</i>
3 înj <u>u</u> nglue (-glui-e), 1 pl. înjunglu <u>e</u> m; ger. înjunglu <u>i</u> nd (-glui-ind)	înmănuş <u>a</u> t adj. m., pl. înmănuş <u>a</u> ți; f. înmănuş <u>a</u> tă, pl. înmănuş <u>a</u> te
înjunghi <u>e</u> re (-ghi-e-) s. f., gd. art. înjunghi <u>e</u> rii; pl.	înmărmuri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmărmur <u>e</u> se,
înjunghi <u>e</u> ri	imperf. 3 sg. înmărmure <u>a</u> ; conj. prez. 3 să
înjunghietor (-ghi-e-) adj. m., pl. înjunghietori; f. sg. şi pl. înjunghietoare	înmărmure <u>a</u> scă
	înmărmuritor adj. m., pl. înmărmuritori; f. sg. și pl. înmărmuritogre
injunghieturi (-ghi-e-) s. f., gd. art. injunghieturii; pl. injunghieturi etatista and interventional and antiogra-	înmân <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înmâne <u>a</u> ză
*în jur loc. adv.	înmân <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înmân<u>ă</u>rii</i>
înjur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înj <u>u</u> ră	înmi <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmi <u>e</u> sc (-mi-esc),
înjur <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înjur<u>ă</u>rii,</i> pl. <i>înjur<u>ă</u>ri</i>	imperf. 3 sg. înmig (-mi-a); conj. prez. 3 să înmigsă;
înjurătură s. f., gd. art. înjurăturii; pl. înjurături	ger. înmi <u>i</u> nd
*în jur de loc. adv.	înmi <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înmi<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înmi<u>i</u>ri</i>
•	*înmijt adj. m., pl. <i>înmijți;</i> f. <i>înmijtă,</i> pl. <i>înmijte</i>
*în juru- loc. prep. (~i)	înmiresma (a ~) vb., ind. prez. 3 înmiresmează
*în jurul loc. prep. (~ lui)	înmiresmare s. f., gd. art. înmiresmării; pl. înmiresmări
înlăcrima (a ~) (- <i>lă-cri-</i>) vb., ind. prez. 3 <i>înlăcrime<u>a</u>ză</i>	înmlădia (a ~) (pop.) (-di-a) vb., ind. prez. 3 înmlădigză,
înlănţui (a ~) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. înlănţui, 3 înlănţuie, imperf. 3 sg. înlănţuig; conj. prez. 1 şi 2 sg. să înlănţui,	1 pl. înmlădigm (-di-em); conj. prez. 3 să înmlădigze; get. înmlădiind (-di-ind)
3 să înl <u>ă</u> nțuie	înmlădigre (pop.) (-di-e-) s. f., gd. art. înmlădigrii; pl
înlănțuire s. f., gd. art. înlănțuirii; pl. înlănțuiri	înmlădigri
înlătur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înl <u>ă</u> tură	înmlădios (rar) (-di-os) adj. m., pl. înmlădioși; f.
înlătur <u>a</u> re s. f., gd. art. înlătur <u>ă</u> rii	înmlădio <u>a</u> să, pl. înmlădio <u>a</u> se
înlemni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlemnesc, imperf. 3 sg. înlemnea; conj. prez. 3 să înlemnească	<pre>înmoina (a ~) (pop.) (-moi-) vb., ind. prez. 3 sg. înmoinează</pre>
înlemnire s. f., gd. art. înlemnirii	înmormânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înmormântegză
BDD-B446-19 © 2005 Un	ivers Enciclopedic

418

înregistrator²

înmormânt <u>a</u> re s. f., gd. art. înmormânt <u>ă</u> rii; pl. înmormânt <u>ă</u> ri	<pre>înnoda (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înnod, 2 sg. înnozi, 3 înnoadă</pre>			
înmugur <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înmugur <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. înmugur <u>ea</u> : conj. prez. 3 să înmugur <u>e</u> ască	înnod <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înnodării;</i> pl. <i>înnodări</i> horait înnodăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înnodăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înnodăt<u>u</u>ri</i>			
inmugurire s. f., gd. art. înmuguririi; pl. înmuguriri înmui <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înm <u>oi</u> , 3 înmo <u>a</u> ie, 1	înnoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înnoiesc, imperf. 3 sg. înnoig: conj. prez. 3 să înnoiescă			
pl. înmuigm; conj. prez. 3 să înmogie; ger. înmuind	înnojre s. f., gd. art. <i>înnojrii;</i> pl. <i>înnojri</i>			
înmuigre s. f., gd. art. înmuigrii; pl. înmuigri	înnoitor (-no-i-) adj. m., pl. înnoitori; f. sg. și pl.			
înmuietor s. n., pl. <i>înmuietogre</i>	înnoito <u>a</u> re			
$\hat{n}$ multi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. $\hat{n}$ multesc,	înnopta (a ~) vb., ind. prez. 3 înnoptează			
imperf. 3 sg. înmulțe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înmulțe <u>a</u> scă	înnoptare s. f., gd. art. înnoptării			
înmulțire s. f., gd. art. <i>înmulțirii;</i> pl. <i>înmulțiri</i>	lînnoptat s. n.			
înmulțitor s. m., pl. înmulțitori	înnoptate (pe ~) loc. adv.			
înmurgi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 sg. înmurgește,	înnora (a ~) vb., ind. prez. 3 înnorează			
imperf. 3 sg. <i>înmurge<u>a</u>;</i> conj. prez. 3 să înmurge <u>a</u> scă	înnorare s. f., gd. art. înnorării; pl. înnorări			
înmurg <u>i</u> t (pop.) s. n.	înnoroi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoroiesc,			
înnăd <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnăd<u>e</u>sc,</i> imperf.	imperf. 3 sg. înnoroia; conj. prez. 3 să înnoroiască			
3 sg. înnăde <u>a</u> ; conj. prez. 3 <i>să înnăde<u>a</u>scă</i>	înnoroire s. f., gd. art. înnoroirii			
înnăd <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înnăd<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înnăd<u>i</u>ri</i>	înot s. n.			
înnădit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înnădit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înnădit<u>u</u>ri</i>	inota (a ~) vb., ind. prez. 3 înoată			
înnămoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnămol <u>e</u> sc,	înot <u>a</u> re s. f., gd. art. înotării; pl. înotări			
imperf. 3 sg. înnămolea; conj. prez. 3 să înnămolească	înot <u>a</u> t s. n.			
înnămolire s. f., gd. art. înnămolirii; pl. înnămoliri	înotător adj. m., s. m., pl. înotători; adj. f., s. f. sg. și pl.			
înnărăvi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	înotăto <u>a</u> re			
înnărăv <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înnărăve <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înnărăvească	în pofida loc. prep.			
înnăsc <u>u</u> t adj. m., pl. <i>înnăsc<u>u</u>ți; f. înnăsc<u>u</u>tă, pl. înnăsc<u>u</u>te</i>	în pre <u>a</u> jma loc. prep. (~ <i>lui</i>)			
innebuni (a $\sim$) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. innebungsc,	în pregimă loc. adv.			
imperf. 3 sg. înnebune <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înnebune <u>a</u> scă	*în pregimă- loc. prep. (~i)			
înnebun <u>i</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înnebun<u>i</u>rii</i>	înrădăcin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înrădăcine <u>a</u> ză			
înnebunitor adj. m., pl. înnebunitori; f. sg. și pl.	înrădăcingre s. f., gd. art. înrădăcinării			
înnebunito <u>a</u> re	înrăi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrăigsc, imperf. 3 sg. înrăig; conj. prez. 3 să înrăigscă			
înnegre <u>a</u> lă (rar) (- <i>ne-grea-</i>) s. f., gd. art. înnegr <u>e</u> lii; pl.	înrăjre s. f., gd. art. înrăjrii			
înnegr <u>e</u> li	înrăm <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înrăme <u>a</u> ză			
înnegri (a ~) (- <i>ne-gri</i>) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnegr<u>e</u>sc</i> ,	înrăutăți (a $\sim$) (-ră-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.			
imperf. 3 sg. înnegreg; conj. prez. 3 să înnegregscă innegrire (-ne-gri-) s. f., gd. art. înnegririi	înrăutățesc, imperf. 3 sg. înrăutățeg; conj. prez. 3 să înrăutățească			
înnegura (a ~) vb., ind. prez. 3 înnegurează	înrăutățire (-ră-u-) s. f., gd. art. înrăutățirii; pl.			
înnegur <u>a</u> re s. f., gd. art. înnegur <u>ă</u> rii; pl. înnegur <u>ă</u> ri	înrăutăț <u>i</u> ri			
<pre>linnemuri¹ (a ~) (a imortaliza) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înnemuresc, imperf. 3 sg. înnemureg; conj. prez.</pre>	înrâuri (a ~) (-râ-u-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrâuresc, imperf. 3 sg. înrâureg; conj. prez. 3 să înrâuregscă			
3 să înnemurească	înrâur <u>i</u> re (- <i>râ-u-)</i> s. f., gd. art. <i>înrâur<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înrâur<u>i</u>ri</i>			
<pre>finnemuri² (a se ~) (reg.) (a se înrudi) vb. refl., ind. prez.</pre>	înregiment <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înregimente <u>a</u> ză			
3 sg. se înnemur <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. se înnemure <u>a</u> ; conj.	înregimentare s. f., gd. art. înregimentării - david se që			
prez. 3 să se înnemure <u>a</u> scă	înregistr <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înregistre <u>a</u> ză			
înnemurire (rar) s. f., gd. art. înnemuririi; pl. înnemuriri	înregistr <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înregistr<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înregistr<u>ă</u>ri</i>			
innisipa (a ~) vb., ind. prez. 3 înnisipează	înregistrator ¹ adj. m., pl. înregistratori; f. sg. și pl.			
înnobil <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înnobile<u>a</u>ză</i>	înregistrato <u>a</u> re			
înnobilare s. f., gd art înnohilării: pl înnohilări	inregistrator ² en nl inregistrato <u>a</u> re			
BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclonedic				

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

419

înrobi

înrobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrobesc, imperf. 3 sg. înrobeg; conj. prez. 3 să înrobegscă	înscrie (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înscriu, 2 sg. înscrii, 3 sg. înscrie, 1 pl. înscriem, 2 pl. înscrieți, perf. s.	
înrobire s. f., gd. art. înrobirii; pl. înrobiri	1 sg. înscrisei, 1 pl. înscriserăm; conj. prez. să înscrie;	
înrobit<u>o</u>r adj. m., s. m., pl. <i>înrobit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înrobito<u>a</u>re</i>	ger. înscri <u>i</u> nd; part. înscr <u>i</u> s înscr <u>i</u> ere s. f., gd. art. înscr <u>i</u> erii; pl. înscr <u>i</u> eri	
înrol <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înrole <u>a</u> ză	înscr <u>i</u> s s. n., pl. înscr <u>i</u> suri	
înrol<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înrol<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înrol<u>ă</u>ri</i>	în scr <u>i</u> s loc. adj., loc. adv.	
înroși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înroș <u>e</u> sc, imperf. 3	însemn s. n., pl. însemne apare contra contra de la	
sg. înroșe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înroșe <u>a</u> scă	!însemn <u>a</u> ¹ (a ~) (a nota) vb., ind. prez. 3 <i>însemne<u>a</u>ză</i>	
înroș <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înroș<u>i</u>rii</i>	lînsemn <u>a</u> ² (a reprezenta) vb., ind. prez. 3 <i>înse<u>a</u>mnă</i>	
<pre>!înroura (a se ~) (-ro-u-) vb. refl., ind. prez. 3 se înrouregză</pre>	însemnare s. f., gd. art. însemnării; pl. însemnări însemnărică (fam.) s. f., gd. art. însemnăricii; pl.	
!înrudi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înrud <u>e</u> ște,	însemnăr <u>e</u> le, art. însemnăr <u>e</u> lele	
imperf. 3 sg. se înrude <u>a</u> : conj. prez. 3 să se înrude <u>a</u> scă	însemnăt <u>a</u> te s. f., gd. art. <i>însemnăt<u>ă</u>ții</i>	
înrudire s. f., gd. art. înrudirii; pl. înrudiri însă conjeț.	însemnător (înv.) adj. m., pl. însemnători; f. sg. şi pl. însemnătogre	
însă conțeș. însăil <u>a</u> (- <i>să-i-</i>) vb., ind. prez. 3 <i>însăile<u>a</u>ză</i>	însenin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însenine<u>a</u>ză</i>	
însăil <u>a</u> re (-să-i-) s. f., gd. art. însăil <u>ă</u> rii; pl. însăil <u>ă</u> ri	însenin <u>a</u> re s. f., gd. art. însenin <u>ă</u> rii	
$\hat{n}_{sailat}(-sa-i)$ s. n.	î nser<u>a</u> (a ~) (a amurgi) vb., ind. prez. 3 <i>însere<u>a</u>ză</i>	
însăilăt <u>u</u> ră (-să-i-) s. f., gd. art. însăilăt <u>u</u> rii; pl.	înser <u>a</u> re (crepuscul) s. f., gd. art. înser <u>ă</u> rii; pl. înser <u>ă</u> ri	
însăilăt <u>u</u> ri	lînser <u>a</u> t s. n.	
!însăm<u>a</u> (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 <i>îns<u>a</u>mă</i>	înser <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.	
însămânț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 însămânțe <u>a</u> ză	*înseria (a $\sim$) (a așeza în serie) (- <i>ri</i> -a) vb., ind. prez. 3	
însămânțare s. f., gd. art. însămânțării; pl. însămânțări	înseri <u>a</u> ză, 1 pl. înseri <u>e</u> m (-ri-em); conj. prez. 3 să înseri <u>e</u> ze; ger. înseri <u>i</u> nd (-ri-ind)	
însămânțat s. n.	*înseriere (-ri-e-) s. f., gd. art. înserierii; pl. înserieri	
însănătoşi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. însănătoşesc, imperf. 3 sg. însănătoşeg; conj. prez. 3 să însănătoşegscă	înset <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însete<u>a</u>ză</i>	
însănătoș <u>i</u> re s. f., gd. art. însănătoș <u>i</u> rii; pl. însănătoș <u>i</u> ri	însetare s. f., gd. art. însetării	
însărcin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 însărcine <u>a</u> ză	însetoş <u>a</u> (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însetoşe <u>a</u> ză, 1 pl. însetoş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să însetoş <u>e</u> ze; ger. însetoş <u>â</u> nd	
însărcin <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>însărcin<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>însărcin<u>ă</u>ri</i>	însetoș <u>a</u> re (înv., reg.) s. f., gd. art. <i>însetoș<u>ă</u>rii</i>	
finsărcinat ¹ adj. m., pl. însărcinați; f. însărcinată, pl.	î n sfârș<u>i</u>t loc. adv.	
însărcin <u>a</u> te	însiloza (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însiloze<u>a</u>ză</i>	
însărcin <u>a</u> t ² (~ cu af <u>a</u> ceri) s. m., pl. <i>însărcin<u>a</u>ți</i>	însiloz<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>însiloz<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>însiloz<u>ă</u>ri</i>	
însăxăn <u>a</u> t (pop.) adj. m., pl. însăxăn <u>a</u> ți; f. însăxăn <u>a</u> tă, pl. însăxăngte	însingur<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însingure<u>a</u>ză</i>	
însâmbr <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 însâmbre <u>a</u> ză	î nsingur<u>a</u>re s. f., g. - d. art. <i>însingur<u>ă</u>rii</i>	
însângera (a ~) vb., ind. prez. 3 însângerează	linsori (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se însoreşte, imperf. 3 sg. se însoreg; conj. prez. 3 să se însoregecă	
înscăun <u>a</u> (-scă-u-) vb., ind. prez. 3 înscăune <u>a</u> ză	însorire s. f., gd. art. însoririi; pl. însoriri	
înscăun <u>a</u> re (-scă-u-) s. f., gd. art. înscăun <u>ă</u> rii; pl.	însoți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însoțesc, imperf. 3	
înscăun <u>ă</u> ri dante populación	sg. însoțea; conj. prez. 3 să însoțească	
înscena (a ~) vb., ind. prez. 3 înscene <u>a</u> ză	însoțire s. f., gd. art. însoțirii; pl. însoțiri	
înscen <u>a</u> re s. f., gd. art. înscen <u>ă</u> rii; pl. înscen <u>ă</u> ri	însoț <u>i</u> t s. n.	
in schimb loc. adv.	însoțitor adj. m., s. m., pl. însoțitori; adj. f., s. f. sg. și pl.	
*în schimbu- loc. prep. (~i)	însoțito <u>a</u> re	
în schimbul loc. prep. (~ lui)	înspăimânt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înspăim <u>â</u> ntă	
înscorțoșa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înscorțoșează, 1 pl.	înspăimânt <u>a</u> re s. f., gd. art. înspăimânt <u>ă</u> rii	
înscorțoș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înscorțoș <u>e</u> ze; ger. înscorțoș <u>â</u> nd	înspăimântător adj. m., pl. înspăimântători; f. sg. și pl.	
BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic		

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2025-09-03 10:24:36 UTC)

înspica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspică însuți¹ adj. pr. m. (tu, ție, pe tine ~); f. însăți (tu, pe tine ~), g.-d. înseți (a fetei tale ~, ție ~) înspicare (pop.) s. f., g.-d. art. înspicării; pl. înspicări însuți² (înv.) pr. m.; f. însăți, g.-d. înseți înspita (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspitează înșela (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșel, 3 înșală; coni. prez. înspițare (pop.) s. f., g.-d. art. înspițării; pl. înspițări 3 să însele înspre prep. înșelare s. f., g.-d. art. înșelării înspuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumează înșelăciune s. f., g.-d. art. înșelăciunii; pl. înșelăciuni înspumare s. f., g.-d. art. înspumării înşelător adj. m., pl. înșelători; f. sg. și pl. înșelătoare înspumega (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumegă înselătorie s. f., art. înselătoria, g.-d. art. înselătoriei; pl. lînstăpâni (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înșelătorii, art. înșelătoriile înstăpânește, imperf. 3 sg. se înstăpâneg; conj. prez. 3 să înșeptit adi. m., pl. înșeptiți; f. înșeptiță, pl. înșeptite se înstăpânească înșesit adj. m., pl. înșesiți; f. înșesită, pl. înșesite înstări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înstăresc, imperf. 3 sg. înstărea; conj. prez. 3 să înstărească înșeua (a ~) (-ua) vb., ind. prez. 3 înșeuează (-uea-), 1 pl. înșeuăm (-uăm); conj. prez. 3 să înșeugze; ger. înșeuând înstela (a ~) vb., ind. prez. 3 înstelează (-uând) înstrăina (a ~) (-stră-i-) vb., ind. prez. 3 înstrăinează înșfăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșfac, 2 sg. înșfaci, 3 înstrăinare (-stră-i-) s. f., g.-d. art. înstrăinării înșfacă, 1 pl. înșfăcăm; conj. prez. 3 să înșface înstrăinat (-stră-i-) s. n. înșfăcare s. f., g.-d. art. înșfăcării instruna (a ~) vb., ind. prez. 3 înstrună/înstrunează înșine¹ adj. pr. m. (noi, nouă, pe noi ~); f. însene (noi, nouă, insufleți (a ~) (-su-fle-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. pe noi ~) însuflețesc, imperf. 3 sg. însuflețea; conj. prez. 3 să înșine² (înv.) pr. m.; f. *însene* însuflețe<u>a</u>scă înșira (a ~) vb., ind. prez. 3 înșiră insuflețire (-su-fle-) s. f., g.-d. art. însuflețirii; pl. înșirare s. f., g.-d. art. înșirării; pl. înșirări însufletiri înșirui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înșirui, 3 înșiruie, însuflețitor (-su-fle-) adj. m., pl. însuflețitori; f. sg. și pl. imperf. 3 sg. înșiruia; conj. prez. 3 să înșiruie însuflețito<u>a</u>re înșiruire s. f., g.-d. art. înșiruirii; pl. înșiruiri însul (în într-~, dintr-~, printr ~) pr. m., pl. înșii; f. însa, pl. însele **înșiși¹** adi. pr. m. (ei, lor, pe ei ~); f. <u>î</u>nseși/<u>î</u>nsele (ele, lor, pe ele ~) însuma (a ~) vb., ind. prez. 3 însumează înșiși¹ (înv.) pr. m.; f. înseși/însele însumare s. f., g.-d. art. însumării; pl. însumări înșivă adj. pr. m. (voi, vouă, pe voi ~); f. însevă (voi, vouă, insumi¹ adj. pr. m. (eu, mie, pe mine ~); f. însămi (eu, pe pe voi ~) mine ~), g.-d. însemi (a fetei mele ~, mie ~) 19、14、11、15%的投资结构出现。 2011/11 însivă (înv.) pr. m.; f. însevă însumi² (înv.) pr. m.; f. însămi, g.-d. însemi înșomoltoci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însura (a ~) vb., ind. prez. 1 însor, 3 însoară, 1 pl. însurăm înșomoltocesc, imperf. 3 sg. înșomoltocea; conj. prez. 3 să însurare (înv.) s. f., g.-d. art. însurării; pl. însurări însomoltocească insurat s. n. înștiința (a ~) (-ști-in-) vb., ind. prez. 3 înștiințează însurăciune (înv.) s. f., g.-d. art. însurăciunii; pl. înștiințare (-ști-in-) s. f., g.-d. art. înștiințării; pl. însurăci<u>u</u>ni înștiințări 9792.... însurătoare s. f., g.-d. art. însurătorii; pl. însurători înşuruba (a ~) vb., ind. prez. 3 înşurubează însurățel s. m., pl. însurăței, art. însurățeii înșurubare s. f., g.-d. art. înșurubării; pl. înșurubări insuși¹ adj. pr. m. (el, lui, pe el ~); f. însăși (ea, pe ea ~), întări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întăresc, imperf. 3 g.-d. înseși (a fetei ei ~, ei ~) sg. întărea; conj. prez. 3 să întărească însuși² (înv.) pr. m.; f. însăși, g.-d. înseși întărire s. f., g.-d. art. întăririi; pl. întăriri insusi³ (a-și ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. își însușește, întăritor adj. m., pl. întăritori; f. sg. și pl. întăritoare imperf. 3 sg. își însușea; conj. prez. 3 să-și însușească; întăritură s. f., g.-d. art. întăriturii; pl. întărituri ger. însușindu-și întărâta (a ~) vb., ind. prez. 3 întărâtă însușire s. f., g.-d. art. însușirii; pl. însușiri 3.32.25 întărâtare s. f., g.-d. art. întărâtării; pl. întărâtări însuti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însutesc, imperf. întărnița (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întărnițează 3 sg. însutea; conj. prez. 3 să însutească lîntâi1 adv. *insutit adj. m., pl. însutiți; f. însutită, pl. însutite

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

1.

ないの時間の

and the second secon

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
!întâi ² num. m. (premiul ~/1), art. întâiul (~ premiu), pl.	întins s. n., pl. <i>întinsuri</i>
înt <u>â</u> i, art. înt <u>â</u> ii; f. înt <u>â</u> i/înt <u>â</u> ia (clasa/clasei ~), art. înt <u>â</u> ia	întinsoare (înv., reg.) s. f., gd. art. întinsorii; pl. întinsori
(~ clasă), gd. înt <u>â</u> ii (~ clase), pl. înt <u>â</u> i, art. înt <u>â</u> ile, gd.	întinzător s. n., pl. întinzătoare
pl. m. și f. <i>întâilor</i> !înt<u>â</u>ia d<u>a</u>tă/înt<u>â</u>ia o<u>a</u>ră//(pop.) înt<u>â</u>iași d<u>a</u>tă loc. adv.	întipări (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. întipărește, imperf. 3 sg. întipăreg; conj. prez. 3 să întipăregscă
înt <u>â</u> iași (pop.) adj. f.	întipărire s. f., gd. art. întipăririi; pl. întipăriri
înt <u>â</u> iași d <u>a</u> tă v. înt <u>â</u> ia d <u>a</u> tă	înto <u>a</u> rce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înt <u>o</u> rc, 1 pl.
<pre>întâietate s. f., gd. art. întâietății întâlni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întâlngsc, imperf.</pre>	înto <u>a</u> rce (a ¹⁴) vo., nd. prez. 1 sg. și 5 pl. <i>intoj</i> , 1 pl. înto <u>a</u> rcem, perf. s. 1 sg. întors <u>e</u> i, 1 pl. înto <u>a</u> rserăm; part. înt <u>o</u> rs
3 sg. întâlne <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întâlne <u>a</u> scă	_
întâlnire s. f., gd. art. întâlnirii; pl. întâlniri	întoarcere s. f., gd. art. întoarcerii; pl. întoarceri
întâlniş (pop.) s. n., pl. întâlnişuri	întocmai adv.
întâlnitură (pop.) s. f., gd. art. întâlniturii; pl. întâlnituri	întocmi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întocmesc, imperf. 3 sg. întocmea; conj. prez. 3 să întocmească
întâmpin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înt <u>â</u> mpină	întocmire s. f., gd. art. întocmirii; pl. întocmiri
întâmpin <u>a</u> re s. f., gd. art. întâmpin <u>ă</u> rii; pl. întâmpin <u>ă</u> ri	întomn <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 sg. întomne <u>a</u> ză
lîntâmpl <u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înt <u>â</u> mplă	întomnare (rar) s. f., gd. art. întomnării; pl. întomnări
întâmplare s. f., gd. art. întâmplării; pl. întâmplări	întorcăt <u>o</u> r s. n., pl. <i>întorcăto<u>a</u>re</i>
întâmplător adj. m., pl. întâmplători; f. sg. și pl. întâmplătoare	înt <u>o</u> rs s. n.
întârzia (a ~) (-zi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. întârzii, 3	î ntorsătură s. f., gd. art. <i>întorsăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>întorsăt<u>u</u>ri</i>
întârzie (-zi-e), 1 pl. întârziem; ger. întârziind (-zi-ind);	întors<u>u</u>ră (rar) s. f., gd. art. <i>întors<u>u</u>rii;</i> pl. <i>întors<u>u</u>ri</i>
conj. prez. 3 să întârzie întârziere (-zi-e-) s. f., gd. art. întârzierii; pl. întârzieri	!întorsurean adj. m., s. m., pl. întorsureni; adj. f. întorsureană, pl. întorsurene
întemei <u>a</u> (a $\sim$) vb., ind. prez. 1 sg. întemei <u>e</u> z, 3 întemei <u>a</u> ză,	*întorsureancă s. f., gd. art. întorsurencei; pl.
1 pl. întemei <u>e</u> m; conj. prez. 3 să întemei <u>e</u> ze; ger.	întorsur <u>e</u> nce
înteme <u>i</u> nd	întortochea (a ~) vb., ind. prez. 3 întortochează; conj.
întemei <u>e</u> re s. f., gd. art. <i>întemei<u>e</u>rii</i>	prez. 3 să întortoch <u>e</u> ze; ger. întortoch <u>i</u> nd
întemeietoare s. f., gd. art. întemeietoarei; pl.	întortochere s. f., gd. art. întortocherii; pl. întortocheri
întemeieto <u>a</u> re	întortochetură s. f., gd. art. întortocheturii; pl.
întemeietor s. m., pl. întemeietori	întortochet <u>u</u> ri
întemniț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întemnițe <u>a</u> ză	intotdea <u>u</u> na/totdea <u>u</u> na adv.
întemniț <u>a</u> re s. f., gd. art. întemniț <u>ă</u> rii; pl. întemniț <u>ă</u> ri înteți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înteț <u>e</u> sc, imperf. 3	întovărăşi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întovărăşesc, imperf. 3 sg. întovărăşea; conj. prez. 3 să întovărăşească
sg. întețea; conj. prez. 3 să întețească	întovărășire s. f., gd. art. întovărășirii; pl. întovărăși
	într-acolo prep. + adv.
in timp ce loc. conjct.	într-adevăr/(pop.) în adevăr loc. adv.
întin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întine <u>a</u> ză	într-adins loc. adv.
întinare s. f., gd. art. întinării	într-aiurea (pop.) loc. adv.
întinde (a ~) (a trage) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întind,	l'intrajutor <u>a</u> (a se $\sim$) (<i>în-tra-</i>) vb. refl., ind. prez. 3 se
1 pl. întiindem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întiindă; ger. întinzând; part. întins	întrajutore <u>a</u> ză
înt <u>i</u> ndere s. f., gd. art. <i>înt<u>i</u>nderii;</i> (suprafețe) pl. <i>înt<u>i</u>nderi</i>	lîntrajutorare (în-tra-) s. f., gd. art. întrajutorării
întineri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întineresc,	într-al (a, ai, ale) prep. + art.
imperf. 3 sg. întinerea; conj. prez. 3 să întinerească	î ntr-<u>a</u>ltul (<u>a</u>lta, <u>a</u>lții, <u>a</u>ltele) prep. + pr.
întinerire s. f., gd. art. întineririi	!întraripa (a ~) (înv., pop.) (în-tra-) vb., ind. prez. 3 întraripează
întineritor adj. m., pl. <i>întineritori;</i> f. sg. și pl. <i>întineritogre</i>	lîntrarma (a ~) (înv., pop.) (în-trar-) vb., ind. prez. 3
întinge (a ~) (a muia) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înting, 1 pl. întingem, perf. s. 1 sg. întins <u>e</u> i, 1 pl.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
înt <u>i</u> nserăm; conj. prez. 3 să înt <u>i</u> ngă; ger. întin <u>gâ</u> nd; part.	întrarme <u>a</u> ză într-ascuns loc. adv. ad la format a de la într-atât prep. + adv. ada e data de la de
înt <u>i</u> ns	într-atât prep. + adv. atâ ê anî ara ay lat

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

p	raur <u>i</u> (înv., pop.) (<i>în-tra-u-</i>) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 1. <i>întraur<u>e</u>sc</i> , imperf. 3 sg. <i>întraure<u>a</u>;</i> conj. prez. 3 să 1. traur <u>ea</u> scă
	and the second
	e prep.
	ebg (a ~) vb., ind. prez. 3 întregbă
	ebare s. f., gd. art. întrebării; pl. întrebări
	ebăt <u>o</u> r adj. m., pl. <i>întrebăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>întrebăto<u>a</u>re</i> ebuinț <u>a</u> (a ~) (-bu-in-) vb., ind. prez. 3 <i>întrebuințe<u>a</u>ză</i>
	ebuințare (-bu-in-) s. f., gd. art. întrebuințării; pl.
îr	trebuinț <u>ă</u> ri
îr	rece (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrec, 1 pl. atrecem; conj. prez. 3 să întregcă; part. întrecut
întı	ecere s. f., gd. art. întrecerii; pl. întreceri
!înt	recut s. n. and the state of the states (- a) states
într	ecute (pe ~) loc. adv.
sı îr îr	edeschide vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întredeschid, 2 z. întredeschizi, 1 pl. întredeschidem, imperf. 3 sg. ntredeschide <u>a</u> , perf. s. 1 sg. întredeschis <u>e</u> i, 1 pl. ntredeschiserăm; conj. prez. 3 să întredeschidă; ger. ntredeschiz <u>î</u> nd; part. întredeschis
	redeschidere s. f., gd. art. întredeschiderii; pl. utredeschideri
	redeschizăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. întredeschizăt <u>u</u> rii; pl. Itredeschizăt <u>u</u> ri <u>c. artes area descriteren</u> loc
	refi <u>e</u> r (-fier) s. n., pl. întrefi <u>e</u> ruri
înti	reg adj. m., f. întreagă, gd. art. întregii; pl. m. și f. Itregi
într	regi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întregesc, imperf. sg. întrege <u>a</u> : conj. prez. 3 să întrege <u>a</u> scă
într	regime s. f., gd. art. <i>întregimii;</i> (ansambluri) pl. utregimi
într	eg <u>i</u> re s. f., gd. art. întreg <u>i</u> rii; pl. întreg <u>i</u> ri
	regit <u>o</u> r adj. m., pl. <i>întregit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>întregito<u>a</u>re</i>
!înt	reg-întreguleț (pop.) adj. m., pl. întregi-întreguleți; f. Itreagă-întreguliță, pl. întregi-întregulițe
	reg <u>u</u> ț (pop.) adj. m., pl. <i>întreg<u>u</u>ți;</i> f. <i>între<u>gu</u>ță,</i> pl. itre <u>guț</u> e
	rei (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrei <u>e</u> sc, imperf. 3 g. întrei <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întrei <u>a</u> scă
	treit adj. m., pl. întreiți; f. întreită, f. întreite
	rema (a ~) vb., ind. prez. 3 întremează
	rem <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>întrem<u>ă</u>rii</i>
înti	remăt <u>o</u> r adj. m., pl. întremăt <u>o</u> ri; f. sg. și pl. utremăto <u>a</u> re
	reolaltă [pron. tre-o în tempo lent/trĕo în tempo apid] (-tre-o-) (pop.) adv.
lînt sţ s.	repåtrunde (a se ~) (-pā-trun-) vb. refl., ind. prez. 3 z, se întrepătr <u>u</u> nde, imperf. 3 sg. se întrepătrundea, perf. 3 sg. se întrepătr <u>u</u> nse; conj. prez. 3 să se întrepătr <u>u</u> ndă; er. întrepătrunzându-se; part. întrepătr <u>u</u> ns <u>Allista</u> i

- întrepătrundere (-pă-trun-) s. f., g.-d. art. întrepătrunderii; pl. întrepătrunderi
- întreprinde (a ~) (-tre-prin-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întreprind, 1 pl. întreprindem, 2 pl. întreprindeți, imperf. 3 sg. întreprindea, perf. s. 3 sg. întreprinse, 1 pl. întreprinserăm; conj. prez. 3 să întreprindă; ger. întreprinzând; part. întreprins
- întreprindere (-tre-prin-) s. f., g.-d. art. întreprinderii; pl. întreprinderi
- întreprinzător (-tre-prin-) adj. m., s. m., pl. întreprinzători; adj. f., s. f. sg. şi pl. întreprinzătogre
- întrerupător¹ adj. m., pl. întrerupători; f. sg. și pl. întrerupătoare

ntrerupător² s. n., pl. *întrerupăto<u>a</u>re de selectori* de selectori

- întrerupe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrerup, perf. s. 1 sg întrerups<u>e</u>i, 1 pl. întrer<u>u</u>pserăm; part. întrer<u>u</u>pt
- întrerupere s. f., g.-d. art. întreruperii; pl. întreruperi

Iîntretăia (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mā întretai, 2 sg. te întretai, 3 se întretaie, 1 pl. ne întretăiem, 2 pl. vă întretăiați; conj. prez. 3 să se întretaie; ger. întretăindu-se; part. întretăiați

întretăiere s. f., g.-d. art. întretăierii; pl. întretăieri

între timp loc. adv.

- întreţese (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întreţes, 3 sg. întreţese, 1 pl. întreţesem, perf. s. 1 sg întreţesui; conj. prez. 3 să întreţeasă; part. întreţesut
- întreține (a ~) ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrețin, 2 sg. întreții, 1 pl. întreținem, 2 pl. întrețineți; conj. prez. 3 să întrețină; ger. întreținând; part. întrețin<u>u</u>t
- întreținere s. f., g.-d. art. întreținerii; pl. întrețineri

întrețin<u>u</u>t s. m., pl. *întrețin<u>u</u>ți*

întreținută s. f., g.-d art întreținutei; pl. întreținute

întrevedea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrevăd, 2 sg. întrevezi, 1 pl. întrevedem, 2 pl. întrevedeți; conj. prez. 3 să întrevadă; ger. întrevăzând; part. întrevăzut

- intreved<u>e</u>re s. f., g.-d. art. *întreved<u>e</u>rii;* pl. *întreved<u>e</u>ri*
- întrezări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrezăresc, imperf. 3 sg. întrezăreg; conj. prez. 3 să întrezărească

î**ntrist<u>a</u> (a ~)** vb., ind. prez. 3 întriste<u>a</u>ză

intristare s. f., g.-d. art. întristării; pl. întristări

î**ntristăt<u>o</u>r** adj. m., pl. *întristăt<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. *întristăto<u>a</u>re* **într-o** prep. + art./adj. pr./num.

- introieni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întroienesc, imperf. 3 sg. întroieneg; conj. prez. 3 să întroienegscă
- întroienire s. f., g.-d. art. întroienirii; pl. întroieniri
- întroloca/intruloca (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întroloacă/ întruloacă
- întroloc<u>a</u>re/întruloc<u>a</u>re (reg.) s. f., g.-d. art. întroloc<u>ă</u>rii/ întruloc<u>ă</u>rii
- intron<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întrone<u>a</u>ză 👘 🔬 🔬 👘

ntru prep. 👘 જેલાં તેલ કોઈ તેલે તેલે છે. છે. તે જે સાલુકોનો

întrucât

5

The address of the second state of the

întruc<u>â</u>t (deoarece) conjc ţ. (a lipsit ~ era bolnav)	înțepăt <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înțepăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înțepăto<u>a</u>re</i>
întru cât (în ce măsură) prep. + adv. (nu văd ~ ideea ta ar	înțepăt<u>u</u>ră s. f., gd. art. <i>înțepăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înțepăt<u>u</u>ri</i>
fi mai bună)	înțepene <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>înțepen<u>e</u>lii</i>
întru câtv <u>a</u> loc. adv.	înțepeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțepenesc,
întruchip<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>întruchipe<u>a</u>ză</i>	imperf. 3 sg. înțepenea; conj. prez. 3 să înțepenească
întruchip<u>a</u>re s. f., gd art. <i>întruchip<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>întruchip<u>ă</u>ri</i>	înțepenire s. f., gd. art. înțepenirii
întruloc <u>a</u> v. întroloc <u>a</u>	înțepos (rar) adj. m., pl. înțepoși; f. înțepoasă, pl. înțepoase
întrulocare v. întrolocare	înțepușa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înțepușează, 1 pl.
într-un prep. + art./adj. pr./num.	înțepușăm; conj. prez. 3 să înțepușeze; ger. înțepușând
lîntruna (mereu) (în-tru-) adv. (vorbește ~)	înțesa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeasă; conj. prez. 3 să înțese
într-una (în una) prep. + num./pr. (~ singură, ~ din zile)	î nțes<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înțes<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înțes<u>ă</u>ri</i>
lîntruni (a ~) (în-tru-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	înțigla (a ~) (pop.) (-ți-gla) vb., ind. prez. 3 înțiglează
întrunesc, imperf. 3 sg. întrunea; conj. prez. 3 să	înțin <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înține <u>a</u> ză
întrune <u>a</u> scă	înțoli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțolesc,
întrun<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>întrun<u>i</u>rii;</i> pl. <i>întrun<u>i</u>ri</i>	imperf. 3 sg. înțole <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înțole <u>a</u> scă
întrup <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întrupe <u>a</u> ză	î nțoțon<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 <i>înțoțone<u>a</u>ză</i>
întrup<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>întrup<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>întrup<u>ă</u>ri</i>	în <u>u</u> rma loc. prep. (~ <i>lui,</i> ~- <i>i</i>)
<u>întru to</u> tul loc. adv.	*în $\underline{\mathbf{u}}$ rmă- loc. prep. (~i)
întunec <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înt <u>u</u> necă	în van loc. adv.
întunec<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>întunec<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>întunec<u>ă</u>ri</i>	învălătuci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălătucesc,
întunec <u>i</u> me s. f., gd. art. <i>întunec<u>i</u>mii;</i> pl. <i>întunec<u>i</u>mi</i>	imperf. 3 sg. învălătucea; conj. prez. 3 să învălătucească
întunecos adj. m., pl. întunecoși; f. întunecoasă, pl.	învălătuc <u>i</u> re s. f., gd. art. învălătuc <u>i</u> rii; pl. învălătuc <u>i</u> ri
întunecoase	învălmăș <u>ag</u> s. n., pl. <i>învălmăș<u>a</u>guri</i>
intun <u>e</u> ric s. n.	învălmășeală s. f., gd. art. învălmășelii; pl. învălmășeli
înturn <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înto <u>a</u> rnă	învălmăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălmășesc,
înturn <u>a</u> re (reg.) s. f., gd. art. <i>înturn<u>ă</u>rii</i>	imperf. 3 sg. învălmășea; conj. prez. 3 să învălmășească
înturn <u>a</u> t (reg.) s. n.	învălmăș<u>i</u>re s. f., gd. art. învălmăș <u>i</u> rii; pl. învălmăș <u>i</u> ri
înțărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înțarc, 2 sg. înțarci, 3 înțarcă, 1 pl. înțărcăm; conj. prez. 3 să înțarce	învălui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. învălui, 3 învăluie, imperf. 3 sg. învăluia, conj. prez. 1 și 2 sg. să învălui
înțărcare s. f., gd. art. înțărcării	învăluială (înv.) s. f., gd. art. învăluielii; pl. învăluieli
înțărc <u>a</u> t s. n.	învăluire s. f., gd. art. învăluirii; pl. învăluiri
înțărcăto <u>a</u> re s. f., gd. art. înțărcăt <u>o</u> rii; pl. înțărcăt <u>o</u> ri	învăluitor (-lu-i-) adj. m., pl. învăluitori; f. sg. și pl.
înțărcui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțărcuiesc,	învăluito <u>a</u> re
imperf. 3 sg. înțărcui <u>a;</u> conj. prez. 3 să înțărcui <u>a</u> scă	învălur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>învălure<u>a</u>ză</i>
înțelegător adj. m., pl. înțelegători; f. sg. și pl. înțelegăto <u>a</u> re	învălur<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>învălur<u>ă</u>rii; pl. învălur<u>ă</u>ri învăpăia (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>învăpăi<u>a</u>ză</i>, 1 pl.</i>
înțelege (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțeleg, 1 pl. înțelegem, perf. s. 1 sg. înțelesei, 1 pl. înțeleserăm; part. înțeles	învăpăi <u>e</u> m; conj. prez. 3 să învăpăi <u>e</u> ze; ger. învăpăind învăpăi <u>e</u> re s. f., gd. art. învăpăi <u>e</u> rii; pl. învăpăi <u>e</u> ri
înțel<u>eg</u>ere s. f., gd. art. <i>înțel<u>e</u>gerii;</i> pl. <i>înțel<u>e</u>geri</i>	învăț s. n.
înțeleni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțelen <u>e</u> sc,	învăț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înv<u>a</u>ță</i>
imperf. 3 sg. înțelene <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înțelene <u>a</u> scă	î nvăț<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>învăț<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>învăț<u>ă</u>ri</i>
înțelen<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>înțelen<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înțelen<u>i</u>ri</i>	*învăț <u>a</u> t ¹ s. m., pl. <i>învăț<u>a</u>ți</i>
înțelepci <u>u</u> ne s. f., gd. art. <i>înțelepci<u>u</u>nii</i>	învăț<u>a</u>t² s. n.
înțelept adj. m., pl. <i>înțelepți;</i> f. <i>înțele<u>a</u>ptă, pl. înțel<u>e</u>pte</i>	învățăc<u>e</u>l s. m., pl. <i>învățăc<u>e</u>i,</i> art. <i>învățăc<u>e</u>ii</i>
înțelepț <u>e</u> ște (rar) adv.	învățăm <u>â</u> nt s. n., (precepte, învățături) pl. î <i>nvățăm<u>i</u>nt</i> e
înțel <u>e</u> s s. n., pl. <i>înțel<u>e</u>suri</i>	învățăto<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>învățăto<u>a</u>rei;</i> pl. <i>învățăto<u>a</u>re</i>
înțep <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înțe<u>a</u>pă;</i> conj. prez. 3 să înț <u>e</u> pe	învățăt <u>o</u> r s. m., pl. <i>învățăt<u>o</u>ri</i>
înțepare s. f., gd. art. înțepării; pl. înțepări and una	învățătorime s. f., gd. art. învățătorimii
-	

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

- învățătură s. f., g.-d. art. învățăturii; (principii, povețe) pl. învățăt<u>u</u>ri
- învâlvora (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învâlvorează
- învârsta (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 învârstează
- învârstare (pop.) s. f., g.-d. art. învârstării; pl. învârstări
- învârteală s. f., g.-d. art. învârtelii; pl. învârteli : 100000
- învârtecuş (rar) s. n., pl. învârtecuşuri
- învârteji (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârtejesc, imperf. 3 sg. învârtejea; conj. prez. 3 să învârtejească
- învârtejire s. f., g.-d. art. învârtejirii; pl. învârtejiri
- lînvârti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârt/învârtesc, imperf. 3 sg. învârtea; conj. prez. 3 să învârtă/să învârtească
- învârtire s. f., g.-d. art. învârtirii; pl. învârtiri
- învârtit¹ adj. m., s. m., pl. învârtiți; adj. f., s. f. învârtiță, pl. învârtite
- învârtit² s. n.
- învârtitor adj. m., pl. învârtitori; f. sg. și pl. învârtitoare
- învârtitură s. f., g.-d. art. învârtiturii; pl. învârtituri
- învârtoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 învârtoșează, 1 pl. învârtoşăm; conj. prez. 3 să învârtoșeze; ger. învârtoșând
- învârtoșare s. f., g.-d. art. învârtoșării; pl. învârtoșări
- linvechi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se învechește, imperf. 3 sg. se învecheg; conj. prez. 3 să se învechegscă
- învechire s. f., g.-d. art. învechirii
- linvecing (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se învecinegză
- învecinare s. f., g.-d. art. învecinării
- înveder<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 *învederează*
- învederat (vizibil, evident) (rar) adj. m., pl. învederați; f. învederată, pl. învederate
- inveli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. invelesc, imperf. 3 sg. învelea; conj. prez. 3 să învelească
- învelire s. f., g.-d. art. învelirii; pl. înveliri
- înveliş s. n., pl. învelişuri
- învelit s. n.
- învelitoare s. f., g.-d. art. învelitorii; pl. învelitori
- învenina (a ~) vb., ind. prez. 3 înveninează
- înveninare s. f., g.-d. art. înveninării; pl. înveninări
- înverșuna (a ~) vb., ind. prez. 3 înverșunează
- înverşunare s. f., g.-d. art. înverşunării; pl. înverşunări
- inverzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înverzesc, imperf. 3 sg. înverzea; conj. prez. 3 să înverzească
- înverzire s. f., g.-d. art. înverzirii
- înverzitor adj. m., pl. înverzitori; f. sg. și pl. înverzitoare
- înveseli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveselesc, imperf. 3 sg. înveselea; conj. prez. 3 să înveselească
- înveselire s. f., g.-d. art. înveselirii; pl. înveseliri
- inveselitor adj. m. pl. inveselitori: f. so. si pl. inveselitoare

învesti (a ~) (a acorda oficial un drept) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învestesc, imperf. 3 sg. învestea; conj. prez. 3 să învestească

învestire (acțiunea de a învesti) s. f., g.-d. art. învestirii; pl. învestiri - 25 contra 5 The End of States

- învestitură s. f., g.-d. art. învestiturii; pl. învestituri
- înveşmânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înveşmântează/înveşmântă
- învesmântare s. f., g.-d. art. învesmântării; pl. învesmântări
- înveşnici (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveșnicesc, imperf. 3 sg. înveșnicea; conj. prez. 3 să învesnice<u>a</u>scă
- înveşte (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învesc, 2 sg. învești, perf. s. 1 sg. învăscui; conj. prez. 3 să învească; part. învăscut
- !învia (a ~) (-vi-a) vb., ind. prez. 1 sg. învii/înviez, 2 învii/înviezi, 3 învie/înviază, 1 pl. înviem (-vi-em); conj. prez. 3 să învie/învieze; ger. înviind (-vi-ind)
- înviere (-vi-e-) s. f., g.-d. art. învierii
- !Învi<u>e</u>rea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Învi<u>e</u>rii
- învietor (rar) (-vi-e-) adj. m., pl. învietori; f. sg. și pl. învietoare
- învifora (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înviforează
- învineți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinețesc, imperf. 3 sg. învinețea; conj. prez. 3 să învinețească
- învinețire s. f., g.-d. art. învinețirii; pl. învinețiri
- învingător adj. m., s. m., pl. învingători; adj. f., s. f. sg. și pl. învingăto<u>a</u>re
- învinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înving, 1 pl. învingem, perf. s. 1 sg. învinsei, 1 pl. învinserăm; part. învins
- învingere s. f., g.-d. art. învingerii; pl. învingeri
- învinovăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinovățesc, imperf. 3 sg. învinovățea; conj. prez. 3 să învinovățească
- învinovățire s. f., g.-d. art. învinovățirii; pl. învinovățiri
- învinui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinuiesc, imperf. 3 sg. învinuia; conj. prez. 3 să învinuiască
- învinuire s. f., g.-d. art. învinuirii; pl. învinuiri
- înviora (a ~) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 înviorează
- înviorare (-vi-o-) s. f., g.-d. art. înviorării; pl. înviorări
- înviorător (-vi-o-) adj. m., pl. înviorători; f. sg. și pl. înviorătoare
- învioșa (a ~) (reg.) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 învioșează, 1 pl. învioșăm; conj. prez. 3 să învioșeze; ger. învioșând
- învioșare (reg.) (-vi-o-) s. f., g.-d. art. învioșării; pl. învioș<u>ă</u>ri
- învoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoiesc, imperf. 3 sg. învoia; conj. prez. 3 să învoiască

învoială s f o -d art învoielii; pl. învoieli

învoinici

- învoinic<u>i</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoinicesc, imperf. 3 sg. învoinice<u>a</u>; conj. prez. 3 să învoinice<u>a</u>scă
- învoire s. f., g.-d. art. învoirii; pl. învoiri

învolbura (a ~) vb., ind. prez. 3 învolburează/învolbură

învolburare s. f., g.-d. art. învolburării; pl. învolburări

învolt (rar) adj. m., pl. învolți; f. învoaltă, pl. învoalte

învolta (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învoltează

învrăjbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învrăjbesc, imperf. 3 sg. învrăjbeg; conj. prez. 3 să învrăjbegscă

învrăjbire s. f., g.-d. art. învrăjbirii; pl. învrăjbiri

- învrăjbitor adj. m., s. m., pl. învrăjbitori; adj. f., s. f. sg. şi pl. învrăjbitogre
- învrăjmăşi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învrăjmăşesc, imperf. 3 sg. învrăjmăşea; conj. prez. 3 să învrăjmăşească

învrednici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. învredniceste, imperf. 3 sg. învredniceg; conj. prez. 3 să învrednicegscă

化物理试验的现在分词

în vreme ce loc. conjcţ.

în zadar loc. adv.

înzăbăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înzăbălează

înzăpezi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzăpezesc, imperf. 3 sg. înzăpezeg; conj. prez. 3 să înzăpezegscă înzăpezire s. f., g.-d. art. înzăpezirii

înzăuat adj. m., pl. înzăuați; f. înzăuată, pl. înzăuate

înzdrăveni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înzdrăvenegsie, imperf. 3 sg. înzdrăveneg; conj. prez. 3 să înzdrăvenegsia

înzdrăvenire s. f., g.-d. art. înzdrăvenirii

înzeci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înzecesc, imperf. 3 sg. înzeceg; conj. prez. 3 să înzecegscă

înzecire s. f., g.-d. art. înzecirii

*înzecit adj. m., pl. înzeciți; f. înzecită, pl. înzecite

înzestra (a ~) vb., ind. prez. 3 înzestrează

înzestrare s. f., g.-d. art. înzestrării; pl. înzestrări

- înzidi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înzidesc, imperf. 3 sg. înzideg; conj. prez. 3 să înzidegscă
- înzidire s. f., g.-d. art. înzidirii; pl. înzidiri

înzili (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înziles, imperf. 3 sg. înzileg; conj. prez. 3 să înzilegscă

înzorzona (a ~) vb., ind. prez. 3 înzorzonează

înzorzonare s. f., g.-d. art. înzorzonării; pl. înzorzonări

îra (pop.) interj.

îs v. fi

își v. s<u>i</u>e

îți v. tu

consistento